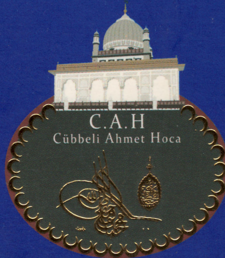
RESÂİL-İ AHMEDİYYE 53

MEVÂ'IZ-İ AHMEDİYYE: 1

NOEL KUTLAMA TEHLİKESİ

Ahmet Mahmut Ünlü

CÜBBELİ AHMET HOCA YAYINCILIK

NOEL TEHLİKESİ

**Ahmet Mahmut Ünlü
(Cübbeli) Hoca Efendi'nin**
**Muhtelif Vesîlelerle Yaptığı
Vaazlarından Derlenmiştir**

Seri İsmi	Resâil-i Ahmediyye
Seri No	53
Kitap İsmi	Noel Kutlama Tehlikesi
Yazar	Ahmet Mahmut Ünlü (Cübbeli Ahmet Hoca)
Kapak Tasarım	Tuana Basın Yayın
Mizanpaj	Tuana Basın Yayın
Baskı	5. Baskı 12,12,2014
ISBN	978-605-85278-4-3
Baskı ve Cilt	Göksu Ofset
Yayınlayan	Tuana Basın Yayın
Yayıncı Sertifika	28799
İletişim	444 34 68 Çınar Mah. Osman Gazi Cad. No: 50 Bağcılar / İSTANBUL

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

"İçinizden bir cemaat bulunsun ki; (dînî ve dünyevî) **hayr** (ve faydalar)**a davet edeler,** (Kitap ve Sünnet'e uygun olup, şerî'at ve akıl tarafından da güzel bilinen) **ma'rûfu emrederler,** (Kitap ve Sünnet'e uygun olmayıp, şeri'at ve akıl tarafından da reddedilen) **münkerden nehyedeler!**

İşte sana! Ancak onlar felâha eren (umduklarına nâil olup korktuklarından emniyete erişen)**lerin ta kendileridir."** *(Âli 'İmrân Sûresi:104)*

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

﴿اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلاَ أَنْ هَدَانَا اللّٰهُ، لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾

صَلُّوا عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.

صَلُّوا عَلَى طَبِيبِ قُلُوبِنَا مُحَمَّدٍ:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.

صَلُّوا عَلَى شَفِيعِ ذُنُوبِنَا مُحَمَّدٍ:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ.

﴿أَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ، بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾

«صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمُ، اَللّٰهُمَّ انْفَعْنَا بِالْقُرْأٰنِ الْعَظِيمِ، وَبَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ، حَصَّنْتُكُمْ بِالْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي لاَ يَمُوتُ أَبَدًا، وَدَفَعْتُ عَنْكُمُ السُّوءَ بِلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.»

Ehl-i Sünnet olan insanlarla bir arada olmak her zaman fazîletlidir. Bir hadîs-i şerifte Kâinatın Efendisi **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* buyuruyor:

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: «مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ، إِنْ لَمْ يُصِبْكَ مِنْهُ شَيْءٌ أَصَابَكَ مِنْ رِيحِهِ.»

“Sâlih meclis arkadaşı, misk sâhibine (güzel koku satıcısına) **benzer.**

(Sattığı) **kokusundan sana vermese bile, onun** (üzerindeki ve dükkânındaki) **kokusundan sana** (yine de) **isâbet eder.”**

İyi âlimlerle, Ehl-i Sünnet Müslümanlarla oturan, İslam üzerine sohbet eden, âyet-hadis dinleyen; misk kokusu, gül kokusu taşıyanla oturana benzer. Onun dükkânına girersiniz, otururgame sunuz, ya kokuyu beğenip parayla satın alırsınız, bir hayrolur ya da paranız yetmez, o size hediye eder, bu da sizin için hayırlı olur.

Eğer o da hediye etmediyse orada durduğunuz müddetçe hoş kokular üzerinize sirâyet ettiği için istifade edersiniz ve dışarı çıktığınızda size sarılan kişiler: "Kokucuda mıydın be mübârek ne güzel kokuyorsun" derler.

Kötü meclislerde bulunmaksa sakıncalıdır ve kötüdür. İnsanın üzerinde kötü bir etki bırakıyorsa kötü meclistir. Zina ve fuhuş meclisleri bu kötüler arasındadır. O kötü meclisleri izleyen olsun, o kötü meclislere iştirak edenler olsun; velev ki, tek başına izlesin fark etmez, biz işin neticesine bakarız ve neticede bu meclisler çirkin meclislerdir.

"Benim olduğum yerde içki, zina vesâire yok" diyenler oluyor ama seyrettikleri şeylerde her biri mevcut bulunuyor. Yine aynı şeye denk geliyor. Bunun durumu neye benzer?

«كَنَافِخِ الْكِيرِ» körük üfleyene benzer.

Adam körüğü üflüyor üstü başı simsiyah oluveriyor, eğer sen de onun yanına gidersen ne olur? Üzerine mutlaka bir şeyler bulaşır, temiz elbisene kötü bir leke vurur. Kötü bir i'tikat, yanlış bir inanç, yanlış bir amel öğrenirsin ve **Allâh** muhâfaza helâk olursun.

Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*den gelen bir diğer hadîs-i şerifte:

«اَلْمَجْلِسُ الصَّالِحُ يُكَفِّرُ عَنِ الْمُؤْمِنِ أَلْفَيْ أَلْفِ مَجْلِسٍ مِنْ مَجَالِسِ السُّوءِ.»

"İyi bir mecliste bulunmak mümin kişinin evvelce katıldığı iki milyon kötü meclise kefâret eder" buyurmuştur.

Bugüne dek kötü bir mecliste bulundunuz mu? Bulundunuz.

Sadece televizyonlarda izlediklerinizi ele alırsak, birçok kötü meclis, kötü toplantı sayılabilir. Belki de binlerce çıkar. Bu yaşa kadar neler neler izlemişsinizdir değil mi?

Hadîs-i şerifte de buyurduğu üzere; "İyi bir mecliste bulunmak, o kişinin daha önceden bulunduğu iki milyon kötü meclisi siler atar ve kefâret olur." Görüldüğü üzere bir iyi meclis iki milyon adet kötü meclisi temizliyor.

Belki de bu sohbete iştirâkinizden ötürü birçoğunuzun durumu da sıfırlanmış oluyor öyle değil mi? Kötü meclislerde bulunmamaya gayret edelim ve o meclislere bir daha bulaşmayalım.

Önümüzde noel tehlikesi vardır. Noel tehlikesi milletimizi saran bir beladır. Şimdiden her yerde standlar kuruldu, hediyeler, promosyonlar, indirimler düzenlendi. Bütün bunlar İslam'da hiçbir yeri olmayan noel kutlaması için yapılıyor. İslam'da böyle bir gün, böyle bir gece ve böyle bir kutlama yoktur.

Vatanımızı bölmek ve milletimizi parçalamak isteyenlerin, Türkiye'nin içinde bulunduğu bu kötü durumu perçinlemek isteyenlerin emelleridir bütün bunlar. Bizim içimize kendi kültürleriyle girdiler. Kendi âdet, gelenek ve göreneklerini içimize sokarak bize kendi günümüzü ve gecemizi unutturdular.

Her şey bunlara göre düzenlendi.

Dikkatle incelediğimizde görüyoruz ki; sınırda bizim askerimizle çatışan kişinin, bazı teröristlerin üzerinden haç çıkıyor. Çocuklarımıza izlettiğimiz çizgi filmlere varıncaya kadar her yere papazları koyuyorlar. Kiliseye yakınlık ve papazların doğruluğu aşılanmaya çalışılıyor.

Ama herhangi bir Müslüman hoca bir konuda yanlış yapsa, o yanlışı İslam'a mâl ederler. Lâkin bir papaz yanlış yapsa; onu papazın kendine mâl ederler.

Milletimiz hiç bilmediği bir yöne doğru ilerliyor, pusulasını şaşırmış, gözlerini açamıyor.

Bu tıpkı ineğin hikâyesine benzer. Biri alaca danasını, ineğini bekliyormuş ama ineği gelmemiş. Aramaya koyulmuş ve yol üzerinde ineğini görmüş. Bir de bakmış ki inek yere yatmış ve gözlerinin üstü sineklerle dolmuş, önünü göremiyor. Koca inek olmuş esîr-i sinek.

Hemen yanına varıp gözlerine üfleyerek sinekleri kovmuş, inek yerden kalkmış ve evin yolunu tutmaya başlamış.

İşte bu koca inek, gözlerindeki sinekleri defedemediği için evinin yolunu bulamadı. Milletin de gözlerine üflemek lazım. İnşâallâh bu sohbetlerimiz milletimizi şuurlandırma vesîlesi olacak ve insanımız gavur modalarını bırakacak, kendi öz kültürlerine, İslam'ın gelenek ve göreneklerine dönecek ve böylelikle bizi içten çökertmeye çalışanlar umduklarını bulamayacaklar.

Yıllardır süre gelen bir düşmanlık vardır. Her gün onlarca askerimiz şehid oluyor. Düşmanlarımızın emelleri var. Vatanı milleti böldürmek istiyorlar.

Allâh *(Celle Celâlühü)* askerimize ve polisimize yardım etsin, kuvvet versin. Biz bu memlekette namusumuzu koruyorsak, ibadet ediyor namaz kılıyorsak onların koruyuculuğu, onların nöbetleri sâyesindedir. Hadîs-i şerifte buyrulduğu üzere:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ.»

"Ameller niyetlere göredir." Müslümanları koruma niyetiyle gayret eden askerimiz, polisimiz ecir alıyorlar.

Allâh bize ne güzel imkânlar sunmuş, biz bu imkânları İslam adına güzel işler yapmakta kullanalım, İslam'ı yaşayıp yaşatmaya kullanalım. Onu yüceltelim. Bakınız dünyanın birçok yerinde kan dökülüyor. Irak, Filistin, Keşmir, Doğu Türkistan ne durumda haberiniz var mı?

Şöyle diyenler olabilir: "Hoca efendi ben bara, pavyona, kiliseye gitmem, papazın suratını görmem, çam devirip hindi kesmem."

Bunların bir de hindi kesme olayları var. Fakir bir adam almış eline hindiyi gidiyor. Ona: "Bu hindiyi sen nerden buldun? Bildiğimiz kadarıyla senin buna yetecek paran da yok. Nerden bu hindi?" dediler.

O da buna karşılık: "Ben kimin kızından aşağıyım, komşu aldı noel kutluyor, ben niye noel kutlamayayım ki?" dedi.

Çam pahalıysa da naylon çam alıyorlar ve deviriyorlar, vitrine koyup süslüyorlar vesaire.

Birisi de diyor ki: "Hoca efendi ben yılbaşına özel bir şey yapmıyorum, sadece oturup televizyon seyrediyorum, onu da mı bana çok görüyorsun."

Çok görmüyorum olur mu, çok tehlikeli görüyorum.

Her yere yetişmeye ne vaktin ne de paran yeter. Televizyon başında o noel programlarını izleyerek nasıl zehirlendiğini biliyor musun?

Kâ'bül Ahbar Hazretleri buyuruyor: "**Allâh-u Te'âlâ** Hazretleri ezelde bir yazı bir hüküm-karar yazdı ve bunu Arş'ın altına yerleştirdi, meleklerden bile bunu gizledi. O karar da şuydu:

«لَوْ كَانَ رَجُلٌ يَعْمَلُ عَمَلَ جَمِيعِ الصَّالِحِينَ بَعْدَ أَنْ تَكُونَ صُحْبَتُهُ مَعَ الْفُجَّارِ، فَأَنَا الَّذِي أَجْعَلُ عَمَلَهُ إِثْمًا وَأَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْفُجَّارِ، وَلَوْ كَانَ رَجُلٌ يَعْمَلُ عَمَلَ جَمِيعِ الْأَشْرَارِ بَعْدَ أَنْ تَكُونَ صُحْبَتُهُ مَعَ الصَّالِحِينَ الْأَبْرَارِ، فَأَنَا الَّذِي أَجْعَلُ أٰثَامَهُ حَسَنَاتٍ وَأَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ الْأَبْرَارِ.»

'Benim bir kulum bütün Allâh dostlarının yaptığı amelleri, hayırları ve sevapları, tüm ibadetleri yapsa da, oturduğu kalktığı,

sohbet edip görüştüğü insanlar Benim düşmanlarımsa, onun yaptığı bütün ibadetleri günaha çevirecek, kıyâmet günü mahşerde onu fâcir-fâsıklarla haşredecek olan Benim.

Bir adam bütün günahları yapmış olsa, ama sevgi beslediği, oturup kalktığı insanlar Benim dostlarım, sâlih kullarımsa, onun bütün günahlarını sevaplara döndürecek ve kıyâmet günü onu dostlarımla haşredecek olan da Benim' buyuruyor **Allâh-u Te'âlâ.**"

Buhârî hadisinde geçtiği üzere:

«اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ.»

"Kişi sevdiğiyle beraber olacaktır." Bu çok büyük bir meseledir. Kâinatın Efendisi **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in yanına geldiler ve:

«اَلْمَرْءُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ.»

"Yâ **Rasûlellâh**! Bir adam âlimleri, amel-i sâlih işleyenleri seviyor ama onlar kadar ameli yok, bunun durumu ne olur?" dediler. Bu soruya cevap olarak:

«اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ.»

"Kişi sevdiğiyle beraber olacak" buyurdu Efendimiz **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*. **Enes** *(Radıyallâhu Anh)*ın rivâyetine göre Sahâbe-i Kirâm bu hadîse sevindikleri kadar hiçbir hadîse sevinmemişlerdir. Medîne bayram etmiştir bu hadisin sonrasında.

Sevgi şâhit, delil ister, kuru kuruya sevmek olmaz. Seven sevdiğini çok anar, seven sevdiğinden çok bahseder, seven sevdiğine itaat eder ve sözünü dinler. Seven sevdiğini ölesiye dinler. Sevginin kanunu, kuralı budur.

»تُحِبُّ عَدُوِّي ثُمَّ تَزْعُمُ أَنِّي،

أُحِبُّكَ إِنَّ الْعَقْلَ مِنْكَ لَعَازِبٌ.«

*"Mektûbat"*ta **İmâm-ı Rabbâni** *(Kuddise Sirruhu)* böyle buyuruyor: "Hem benim düşmanımı seveceksin, hem de benim seni sevdiğimi sanacaksın. Gerçekten senin aklın kayıptır."

Bir insan düşmanını seveni sever mi? Nasıl ki düşmanını sevmez, onu seveni de sevmez. Biz İslam tarafındayız, Kur'ân'dan yanayız, tarafımızı belli etmeliyiz. Bizler düşman tarafında değiliz.

Birisi de şöyle diyor: “Yahu hoca efendi, ben nefretle seyrediyorum.”

Ben de diyorum ki; sen o yalanı git, inanana anlat! Ben o kadar da saf değilim. İnsan sevmediğiyle gece yarılarına kadar oturur mu, onun başında uyuklar mı? Kimi kandırıyorsun? **Allâh** her şeyi görendir.

Allâh buyuruyor:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لاَ يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ
مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا
لَكُمُ الْاٰيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾

“Sizden olmayanı iç sırrınıza vâkıf tutmayın, sizden olmayanlarla muhabbet kurmayın, onlar size karşı fesadı eksik etmezler, hep sizin kötülüğünüzü isterler.”

Avrupa birliğini görüyorsunuz! “Teröristlerin ne kadar kanalı varsa serbesttir, rahatça konuşsunlar” diyor. Hani Avrupa bizimle dosttu?!

﴿وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ﴾ "Onlar sizin sıkıntı çekmenizi severler, ağızlarından çıkana baksanız size nefretlerini kusarlar, kalplerinde gizledikleri niyetler daha fenâdır ve daha büyüktür. Ey Müslümanlar size bu kadar ayet okuyoruz eğer aklınız varsa (Bizi dinleyin)!" *(Âli 'Imrân Sûresi:118)*

Onlar sizin Kadir Gecenizi mi kutluyor? Onlar sizin bayramınıza mı katılıyor? Onlar sizin hangi örfünüze katılıyor? Sizler bütün peygamberlere ve gelen tüm kitaplara inanırken onlar sizin biricik peygamberiniz, Kâinatın Efendisi **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i kabul etmiyorlar ve onlar ileri gidip Kur' ân'a sövüyorlar.

Siz nasıl oluyor da, sizin peygamberinize ve mübarek kitabınıza bu kadar dil uzatan, küfreden kişileri dinleyebiliyor ve izleyebiliyorsunuz? Hatta onları sevebiliyorsunuz. Bunu nasıl yapabiliyorsunuz? Ondan sonra da kalkıp nasıl "Ben Müslümanım" diyebiliyorsunuz?

Sakın **Allâh-u Te'âlâ**'nın düşmanlarının âdetlerine, örflerine, modalarına, merâsimlerine katılmayın!

Yetmiş bin evliyânın reisi **İmâm-ı Rabbâni** *(Kuddise Sirruhu)* şöyle buyuruyor:

"Bizim bir komşumuz vardı, Müslümandı. Fakat bazı yanlışları vardı. Vefat etmek üzereydi, komşuluk hakkı üzere beni çağırdılar. Gittim ve gördüm ki komadadır. Kendini kaybetmiş olarak onu gördüğümdendir ki teveccühte bulundum, mânevî bir yönelişle kendisine yaştım. Kalbine mânevî bir hal üzere nazar ettim (baktım), zifiri karanlık bulutlar çökmüş, iman nuru sönecek bir mum gibi kalmış olarak gördüm. Komşuluk hakkını mülâhaza ederek ne yapabileceğimi düşündüm. Karanlıkları dağıtmak amacıyla teveccüh ettim lakin zerre kadar karanlık açılmadı, dağılmadı. Bunu bir iki kere denedim ama fayda yok.

Üçüncüde de olmayınca 'Yâ **Rabbi**! Acaba bende mi bir kusur var bugün' diye düşündüm. 'Bu kadar Sana müracaat ettim ama hiçbir faydası olmadı' diye niyâz ederken tam o esnada kalbime bir nida:

'Ey İmam! Eğer sen bu teveccühlerini dağlara yapmış olsaydın, senin hürmetine ve teveccühün bereketine dağları yerinden sökerdim.

Ama bu adamdan sen bir karanlık açamazsın, çünkü bunun karanlığı bazı amel noksanlıklarından değil, bazı günahları işlediğinden değil, dinsizlerin ve müşriklerin Hinduların şirk merâsimlerine katılmasındandır. Burada şirk vardır ve bu nedenle senin teveccühün burada sökmez' diye bir ilham geldi.

O zaman Hindistan'da şirk bayramlarında boyalı, renkli pilav pişiriyorlarmış ve birbirlerine bunu hediye ediyorlarmış. Bu Müslüman adam da onlardan etkilenmiş aynı günde aynı şekilde pilav pişiriyormuş, yiyor, dağıtıyormuş ve de kutluyormuş. Bakın başına gelen belaya. Son nefesinde ya senin imanın tehlikeye girerse seni kim kurtaracak? **İmâm-ı Rabbâni** bile bir şey yapamadı!

İmâm-ı Rabbâni *(Kuddise Sirruhu)* şöyle devam ediyor:

"En sonunda ümidimi kestim ve evime doğru yol aldım. Bir zaman sonra bana komşumun öldüğüne dair haber geldi.

Ne yapacağımı düşündüm. Cenazesine gideyim mi? Gitmeyeyim mi? Bu konuda şüphede kaldım.

Durum böyle olunca istihâre yapmaya karar verdim. İstihâremde buyruldu ki: 'O kişi zor da olsa îmanını kutrararak öldü, cenazesine gidebilirsin'..."

Bir Müslümanın imanını kurtarması ne demektir? O kişi son nefeste çok zorlandı. Kefen mi yırtmak istiyorsunuz? Bas bas bağırmak mı istiyorsunuz? Şeytanın tasallutuna mı uğramak istiyorsunuz? Peki meleklerin gelip şeytanları defetmesini istemiyor musunuz?

Birisi de: "Efendim ben bir yere gittim, onlar da televizyonu açmışlar, özel noel programı vardı, ben de seyrettim. Ne diyebilirim ki bu durumda.

Kapatın desem de kapatmayacaklardı, ben de seyretmek durumunda kaldım" diyor.

Eğer onlar kapatmıyorlarsa sen oradan dışarı çıkarsın.

Birisi anlatıyor: "Bir yakınımız bizim evdeyken namaza durdu, biz de televizyonun sesini edep gereği kıstık. Namazı selam verip bitirdikten sonra bize yüksek bir sesle bağırdı, 'Ne kıstınız sesini ben takip ediyordum!'..."

Ona dedik ki: "Namazda değil misin?" Dedi ki: "Ben aynı anda her tarafı takip ederim."

Bazısı da daha takva geçiniyor: "Uşağım ben yandaki odaya namaza gidiyorum, sen biraz sesini aç!" diyor.

Halbuki o durumda bir odadan diğerine geçmek bile hicrettir. Hicret illâ Mekke-Medîne arası kadar mesafe gitmekle olmaz. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«مَنْ فَرَّ بِدِينِهِ مِنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ وَلَوْ كَانَ شِبْرًا، اِسْتَوْجَبَ الْجَنَّةَ وَكَانَ رَفِيقَ إِبْرَاهِيمَ وَمُحَمَّدٍ عَلَيْهِمَا السَّلاَمُ.»

"Bir karışlık yer olsun dininle bir yerden bir yere kaçan kişi cenneti vâcib eder ve (hicret eden) **İbrâhîm ve Muhammed** *(Aleyhimesselâm)***ın komşusu olur"** buyuruyor.

﴿وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا﴾

"Siz cehennem çukurunun ağzında dolanıyordunuz, düştünüz düşecektiniz, Allâh sizi çekti-çıkardı.

İslam'ı, Kur'ân'ı, Muhammed Mustafa' yı gönderdi. Allâh sizi cehennemden kurtardı" buyuruyor Kur'ân. *(Âli 'Imrân Sûresi:103)*

Peki şimdi yeniden mi ateşe düşmek istiyorsun?

Hazreti **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* havârîleriyle beraber bir memlekete uğradılar. Herkes olduğu yere düşmüş ve ölmüş. Bakkal dükkânında, işçi tarlada, manav dükkânında yani herkes olduğu yerde ölmüş ve kimse kimseyi gömemememiş.

Kimse kimseyi gömemediğinden dolayı cesetlerin hepsi ortada kalmış. Hazreti **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* bu durum karşısında bakakalmış.

Havâriler demişler ki: "Ey **Allâh**'ın Peygamberi! Bunlara ne gibi bir belâ vurduğu hakkında **Allâh-u Te'âlâ**'ya sorar mısın?"

Bunun üzerine **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* **Rabb**imize mürâcaat etti. **Mevlâ** buyurdu ki: "Yâ **Îsâ**! Şimdi git, hava karardığında bu kasabaya gel ve sonra onlara seslen. Kendileri sana cevap verecekler."

Hava karardı ve Hazreti **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* geldi.

Havârîler arkasında dikildiler, «يَا أَهْلَ الْقَرْيَةِ» "Ey karye ahâlisi!" diye seslendi. Bir tek kişiden ses geldi: «لَبَّيْكَ يَا رُوحَ اللهِ» "Ey **Allâh**'ın Peygamberi buyur!" dedi.

Îsâ *(Aleyhisselâm)*: «مَا بَالُكُمْ» "Durumunuzu merak ediyoruz, ne oldu size?" dedi. O cevaben: «بِتْنَا فِي الْعَافِيَةِ وَأَصْبَحْنَا فِي الْهَاوِيَةِ.»

"Geçtiğimiz gece sıhhatli, âfiyetli bir şekilde yedik, içtik, eğlendik, dedik, güldük haramlarla lezzetlendik, sabah kendimizi cehennemin dibinde bulduk" dedi.

Îsâ *(Aleyhisselâm)*: "Peki günahınız neydi?" dedi. Adam hemen cevap verdi: "Dünyayı sevmekti." **Îsâ** *(Aleyhisselâm)*: "Peki dünyayı nasıl sevdiniz?" dedi. Adam cevap verdi: "Ey **Allâh**'ın Peygamberi, biz dünyayı çocuğun anasına bağlanması gibi sevdik."

Çocuk annesinden dayak yer yine "Anne" diye ağlar. Enayi çocuk "Baba" diye ağlasa babası onu belki kurtarır. İşte dünya da insana neler eder, insan yine dünyayı sever. Halbuki **Rabb**ini sevse **Rabb**i onu kurtarır.

Sonra **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* şöyle dedi:

«حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ.»

"Dünya sevgisi bütün günahların başıdır."

Bu yılbaşı kutlamalarının nedeni nedir? Dünya sevgisi! Bu kadar yeme, içme, eğlenme, merasim, keyif bu kadar haramın sebebi ne? Dünya sevgisi! Âhirete imanı olanın, âhirete iştahı olanın ne işi var bunca melanette? **Mevlâ**'ya dönmedik, dünyaya taptık kaldık.

Ardından **Îsâ** *(Aleyhisselâm)*: "Burada bu kadar insan gördük, hepsi ceset olmuş, kimse konuşmuyor da neden bir tek sen cevap veriyorsun?" deyince, adam hemen cevap verdi:

"Ey **Allâh**'ın Peygamberi, ben bunlardan değildim, dün gece misâfir gelmiştim. Bunların eğlencelerine ortak oldum, hiçbir şey de demedim. Bunlara vuran belâ bana da vurdu.

Şimdi bunlar cehennem çukurunun dibindeler, ağızlarına ateşten gem vuruldu, konuşamıyorlar. Beni ise çengelde askıda bıraktılar, ağzımı da açık bıraktılar. Sana cevap verebiliyorum ama ben de aşağıya mı itileceğim yoksa yukarıya mı çekileceğim bilemiyorum."

İşte bu anlatılandan ders çıkarmak lazım. Ölüm ve hesap var.

Sen her ne kadar ruhun mezara gittiğini sansan da, ruh ya hemen bir cennet bahçesine gidiyor ya da cehennem çukuruna indiriliyor. Yani dirilmeyi beklemiyor, zaten her şey ölmekle başlamış oluyor.

Çünkü arada berzah var, geçit âlemi olan mezar var. Mezarda da ruh ya azaptadır ya nîmettedir.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«اَلْقَبْرُ إِمَّا رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجِنَانِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفَرِ النِّيرَانِ.»

“Kabir ya cennet bahçelerinden bir bahçedir ya da cehennem çukurlarından bir çukurdur” buyuruyor.

Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* bakın ne buyuruyor:

«لَيَبِيتَنَّ قَوْمٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى لَهْوٍ وَأَشَرٍ وَبَطَرٍ فَيُصْبِحُوا قِرَدَةً وَخَنَازِيرَ.»

“Âhir zamanda benim ümmetimden bir cemaat olacak. Bunlar yiyecekler, eğlenecekler, şımaracaklar, Allâh’ı ve kitabı unutacaklar, bir gecenin sabahında maymun ve domuza dönüşecekler.”

Bu hadîs-i şerîf sahihtir. Bahsedilen bu ümmettir. Gelecekte bizleri neler beklemektedir? Peki sen noel gecesinin sabahında ne olacağından korkmuyor musun?

Allâh’ın azabı mı gelecek? Saatin kaçında gelecek bu azap diye hiç düşünüyor musun? Peki düşünüyorsan, korkmuyor musun?

Allâh-u Te‘âlâ şöyle buyurdu:

﴿وَإِذَا أَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾

“Allâh bir kavme azap göndermek isterse, kimse onu reddedemez ve geri çeviremez. Hiçbir güç buna yetmez.” *(Ra'd Sûresi:11'den)*

Kendini neden rahmete mazhar edeceğin yerde, azaba namzet ediyorsun? Arkadaşlar! Bu dünyayı elde ettik diye her şeyi kazandık sanmayalım, dünya hayatına aldanmayalım.

Böyle yapanları **Mevlâ** sevmiyor, bakın ne buyuruyor:

﴿إِنَّ الَّذِينَ لاَ يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ أٰيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾

"Öyle kullarım var ki, hiç Bize kavuşacaklarını akıllarından bile geçirmezler. Öleceğim, dirileceğim ve sonra Rabbime hesap vereceğim diye hiç düşünmezler. Dünyalık bir şey kazandıklarında mutlu olurlar, dünyalık bir şey kaybettikleri zaman mahzun olurlar" *(Yûnus Sûresi:7)* buyuruyor.

Bir nâmahreme baktığında içinin seni kemirmesi lazım. İçinden bir sesin sana "Harama baktın sen" demesi lazım.

Allâh ile arayı bozduğun vakit bütün huzurunun kaçması lazım.

Sen ancak, maaşın kesilince, işten atılınca, araban bozulunca ya da çocuğun hastalanınca moralsiz oluyorsun ama namazı ve orucu kaçırıp günaha batınca hiç mi hiç umrunda olmuyor.

İşte senin durumun ve târifin bu âyete uyuyor. **Allâh-u Te'âlâ**:

﴿أُولٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

“Onlar dünya ile teskin oldular, dünya ile yetindiler. Onlar ki, Bizim âyetlerimizden gâfil kaldılar. İşte kazandıkları kötü şeyler sebebiyle onların barınakları ateş olacak” *(Yûnus Sûresi:7-8)* buyuruyor.

Allâh’ın dinini yaşayanlarla ondan gâfil kalıp gevşeklik yapanlar hakkında Kâinatın E-fendisi **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* şu misâli veriyor:

«مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ، اِسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلاَهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ فَقَالُوا لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَإِنْ يَتْرُكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَوْا جَمِيعًا.»

“Allâh’ın hudûdunu koruyanla, yasak sınırların içine düşenlerin hali bir cemaate benzer ki onlar sahile geldiler.

İki katlı bir gemiye girdiler. Paylaştılar ve kura çektiler.

Kimin nerede kalacağını kararlaştırmak üzere toplandılar. Herkes en havadar yerde kalmak istedi.

Kimse aşağıda boğulayım kalayım istemiyordu. Bu nedenle kura çekimi usûlüne başvurdular. Herkes hakkına râzı geleceğini açıkladı. Kimisi üst kata, kimisi de alt kata çıktı.

Bazı ihtiyaçlarını gidermek için alttakiler devamlı üst kata çıktılar, bu durum üst katta kalanları rahatsız etti. Alttakiler, su ve hava alma ihtiyaçları olduğunu belirttiler. Üst kattakiler, kurada çıkana göre hareket edilmesi gerektiğini aksi takdirde durumun daha kötüye gideceğini söylediler.

Bunun üzerine alt kattakiler planlar yapmaya başladılar. Denize yakın kısımda kendileri oturduklarından, su ihtiyaçlarını gidermek için bir balta, çekiç vasıtasıyla gemiye delik açmayı uygun gördüler. Böylelikle suyun fışkıracağını ve ihtiyaçlarını gidereceklerini düşündüler.

Gemiye delik açmaya başladılar. O esnada üsttekiler alt kata inerek onlara yaptıklarından dolayı sitem ettiler.

Alttakiler: 'Biz kendi oturduğumuz yerin altını deliyoruz, bu konuda size laf düşmez' dediler.

Üst kattakilerden bazıları onlara hak verdiler. Kendi bölgeleri olduğundan dolayı fazla ses çıkarmadılar. Fakat üst kattakilerin bir kısmı hararetli bir şekilde bağırarak 'Sakın ama sakın! Onların elinden tutun, gemiyi deldirmeyin yoksa hepimiz helâk olacağız' dediler.

Şimdi bu durumda onların elinden tutup, bunu yapmamalarını ve ne gerekirse meşru bir şekilde karşılayacaklarını söyleseler o da kurtulur, bütün gemi halkı da kurtulur. Eğer onların ellerini tutmazlarsa ve gemiye su girerse, kim ne yaparsa yapsın o adam da helâk olur, diğerleri de aynı şekilde helâk olur."

Burada emr-i bi'l-mâ'ruf nehy-i âni'l-münker devreye giriyor. İyiliği emretmek ve kötülükten nehyetmek.

Kendin katılmasan da kutlamasan da, böyle bir alışkanlığı ya da meyli olana anında vaazu nasihat ederek caydırıcı duruma geçmek.

Bunu yapmadığında bütün ümmet büyük bir azâbın beklentisi içine giriyor. Bu hususta **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«لَتَأْخُذُنَّ عَلَى يَدِ الظَّالِمِ، وَلَتَأْطِرُنَّهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا.»

"Günah işleyen ve zulmedenin elinden mutlaka tutmalısınız. Yapma, etme demelisiniz. Onun elini hakka doğru bükmelisiniz. Elinizden geliyorsa elinizle, yoksa dilinizle ama mutlaka müdahale etmelisiniz" buyurdu.

Başka bir hadîs-i şerifte:

«إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوُا الْمُنْكَرَ بَيْنَ ظَهْرَانَيْهِمْ
فَلَمْ يُغَيِّرُوهُ يُوشِكُ أَنْ يَعُمَّهُمُ اللّٰهُ بِعِقَابِهِ.»

"İnsanlar ortalıkta İslam'a uymayan şeyler işlendiğini görüyorlarsa, Allâh'ın dînine karşı hareketlerin sergilendiğine şâhitlik ediyorlarsa ve kimse buna bir müdahalede bulunmuyorsa o zaman beklesinler Allâh'ın azâbı toptanını kaplayacak ve hiçbiri istisna olmayacaktır" buyuruyor.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«مَنْ رَأٰى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَالْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذٰلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ.»

"Sizden bir münker gören onu eliyle değiştirsin, gücü yetmeyen diliyle vaaz etsin, gücü yetmeyen kalbiyle buğz etsin.

'Yâ Rabbi! Bu işten sen râzı değilsin, ben de râzı değilim' desin. İşte bu, îmanın en zayıf derecesidir" buyuruyor.

Bir rivayette:

«وَلَيْسَ وَرَاءَ ذٰلِكَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيمَانٍ.»

"Bunun aşağısında hardal tanesi kadar iman yoktur" buyrulmuştur.

Çünkü kalbiyle buğz etmeyen o işten râzı demektir. Küfre rızâ küfürdür, mâsiyete rızâ günahtır.

Hazreti **Yûşâ** *(Aleyhisselâm)*a gelen vahye dikkat edin. **Allâh-u Te'âlâ Yuşâ ibni Nûn** Hazretleri'ne yaptığı vahiyde:

«يَا يُوشَعُ إِنِّي مُهْلِكٌ مِنْ قَوْمِكَ مِنْ خِيَارِهِمْ أَرْبَعِينَ أَلْفًا، وَمِنْ شِرَارِهِمْ سَبْعِينَ أَلْفًا.»

"Ey Yûşâ! Ben senin ümmetinin iyi olanlarından, namaz kılan, oruç tutan, ibâdet eden ve günah işlemeyenlerinden kırk bin kişiyi, günah işleyenlerinden de yetmiş bin kişiyi helâk etme kararı aldım" buyurdu.

Hazreti **Yûşâ Rabb**inden gelen bu vahye şaşırıyor. Bunun üzerine **Rabb**ine:

«هٰؤُلَاءِ الْأَشْرَارُ، فَمَا بَالُ الْأَخْيَارِ.»

"Yâ **Rabbi**! Anladım, kötüleri helâk edeceksin ama niçin bu iyi insanlara dokunuyorsun?" dedi.

Rabbimiz de:

«إِنَّهُمْ لَمْ يَغْضَبُوا لِغَضَبِي فَأَكَلُوهُمْ وَشَارَبُوهُمْ.»

"O iyiler, Benim kızdığım işleri yapanlara kızmadılar, oturup onlarla beraber yediler, içtiler. Onun için iyilerinden de kırk bin kişiyi helâk edeceğim" buyurdu.

Hadîs-i şerifte ne buyrulmuştu?

«عَذَّبَ اللّٰهُ قَرْيَةً فِيهَا اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ عَالِمٍ عَمَلُهُمْ عَمَلُ الْأَنْبِيَاءِ.»

"Allâh meleklerini, bir memleketin altını üstüne çevirmeleri için gönderdi.

Oradakilerin hepsini yok etmeleri için kendilerine emir buyurdu.

Orada âlim, zâhid, peygamberler gibi amel eden on iki bin kişi vardı.

Bu kişileri görünce melekler adresi şaşırdıklarını düşündüler, yanlış bir yere geldiklerini sandılar.

Melekler Rabbimize: 'Yâ Rabbi! Bir Allâh diyenin hatırına kıyameti koparmayacağını biliyoruz, burada on sekiz bin âlim sabaha kadar teheccüd kılıyor, durum buyken bunları gerçekten helâk mı edeceksin?' dediler.

Mevlâ: 'Hikmetimden sual olmaz, azâbım geldi reddolmaz.

Helâk edin hepsini!' buyurdu."

Hatta ve hatta:

«اِبْدَؤُوا بِهِمْ إِنَّهُمْ لَمْ يَتَمَعَّرْ وُجُوهُهُمْ فِيَّ قَطُّ.»

"O sabaha kadar namaz kılan âlimler varya, onlardan başlayın! Benim kızdığım şeyleri gördüklerinde onların yüzleri bile değişmezdi" buyurdu.

Bu durum üzerine melekler haddi aşamadılar, soru-sual edemediler, verilen emri yerine getirdiler.

Bu konuyla ilgili sahâbe-i kirâm Kâinatın Efendisi **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e sordular:

"Yâ **Rasûlellâh**! Bu on iki bin âlimin olduğu memleket nasıl battı?!"

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*, **Allâhu Te'âlâ**'nın onlar hakkında: **"Onlar Benim gazabımla gazaplanmazdılar, iyiliği emretmezdiler, gördükleri kötülüklerden nehyetmezdiler, 'Yapmayın, etmeyin' demezdiler.**

Nemelâzım deyip onlarla beraber otururdular" buyurduğunu nakletti.

Hazret-i Kur'ân'da geçen:

﴿وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾

“Onlara o deniz kenarındaki kasabadan sor” *(A'raf Sûresi:163'ten)* âyet-i celîlesinden bahsedelim. **Dâvûd** *(Aleyhisselâm)* zamanında, deniz kenarında “Eyle” adındaki kasabada, onun ümmetinden olan İsrâiloğullarından bir cemaata **Allâh-u Te'âlâ** imtihan olsun diye cumartesi günü balık avlamayı haram kıldı. Bu Kur’ân’da da geçmektedir.

Altı günde balık serbest ama cumartesi günü yasak. Bu altı gün boyunca denize ağlarını atıyorlar ama bir tek balık oltaya takılmıyor. Cumartesi günü gelince balıklar ortaya çıkıyor ve hareketlilik oluyor.

Sanki balıklar “Hadi beni avla da sen de avlan” diyorlar. İşte imtihan böyle olur. Sana hoş gelecek ki, sen yapmamak üzere imtihan olacaksın. İmtihan ne zamandır? Canına hoş geldiği zamandır.

Durum böyle olunca, şeytan bunlara bir adam kılığında geldi ve: “Sizde usturanın ağzına sürülecek kadar akıl yok” dedi. “Neden böyle diyorsun?” dediler.

Şeytan: “Bak size bir akıl vereyim. **Allâh** size cumartesi günü balık avlamayı yasak etti. Siz denizin içine bir takım havuzlar yapın, cumartesi günü bu balıkları havuzlara doldurun, balıklar kaçmadan onları havuzlara kapatırsınız, o zaman balıklar denizden çıkmaz siz de harama girmemiş olursunuz. Balıkları da pazar günü denizden alırsınız” dedi.

Böylelikle memleket üçe ayrıldı. Bir kısmı bu durumun hîleye kaçmak olduğunu savundular. Bu hîleden ötürü **Allâh** onları o anda helâk etmedi.

Aradan yirmi-otuz sene geçtikten sonra, cumartesi günü yasağından bezdiler ve bugünde balık avlamamanın bir saçmalık olduğu kanaatine vardılar.

Halbuki mantıklı düşünseler her şey ortada. Altı gün boyunca denizde balık yokken cumartesi balık bolluğunun olması tamamen imtihandır, bu yıllarca sürmüştür.

Bu inceliği yakalayabilselerdi her şeyi daha rahat anlayacaklardı. İmtihan bitmedi ki sana cumartesi günü balık geliyor, anlasana!

Olaylar bu boyuta varınca, hocalar geldiler ve vaaz ettiler. Haddi aştıklarından ve bu yaptıklarının **Allâh** katında haram iş olduğundan söz ettiler.

Fakat o insanlar bu haramdan caymadılar. Bunun üzerine hocalar onlarla arayı açma ve onlarla aynı ortamda bulumama kararı aldılar. Eğer aynı yerde bulunurlarsa kendilerinin de helâk olacağından korktular.

Memleketin ortasından geçen bir sınır koymaya karar verdiler. Haramı işleyenler sınırın ötesinde, işlemeyenlerse duvarın berisinde oturacaklardı. "Hiç olmazsa **Allâh** bizi görsün ki biz sizden râzı değiliz" şeklinde düşündüler.

Birinci kısımda haram işleyenler, diğerinde işlemeyenler ikâmet etti. Üçüncü kısımsa kendileri haram işlemeyen, vaaz edenlere de "Bunca yıldır akıllanmayan bu milleti doğru yola getirmek arzusundan bıkmadınız mı?" şeklinde yaklaşanlardı.

"**Allâh** onlara zaten büyük azâb edecek, bırakın vaaz vermeyi kesin" dediler. Hocalara vaaz etmemeleri ve uyarmamaları konusunda telkinde bulundular.

Hocalarsa en azından **Allâh** rızâsı için ve âhirette **Allâh-u Te'âlâ**'ya özür beyan edebilmek için vaaz etmenin doğru olduğunu savundular.

Bu üçüncü kısım topluluk evlerini, yurtlarını da değiştirmediler. Beraberce yaşayabileceklerini düşündüler.

Âyet-i kerîmede:

﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾

"Onlar vaazları unutunca o kötülükten nehyeden ve insanlara 'Yapmayın, yaptıklarınız haramdır, Allâh katında günahtır' diyenleri Biz kurtardık, o zâlimleriyse fâsıklıkları nedeniyle çetin bir azapla yakaladık" *(E'raf Sûresi:165)* buyruluyor.

Görüldüğü üzere zâlimler burada iki ayrı sınıfa ayrılıyor. Birincisi, haramı açık olarak işleyenler, ikincisi ise "Bırak göz göre göre ateşe gidiyorsa gitsin bize ne?" diyenler.

Mevlâ Te'âlâ ne buyuruyor:

﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾

“Onlar ne zaman ki sınır tanımadılar haddi aştılar, Biz de onlara bir gece yarısı ‘Çabuk maymunlara dönüşün reziller!’ buyurduk.” *(E'raf Sûresi:166)*

Sabah olduğunda yaşlılar domuz oldular, gençlerse maymuna dönüştüler. Akılları, beyinleri yerindeydi ve insan gibi düşünebiliyorlardı, birbirlerine bakıp konuşmaya çalışsalar da dillerinden hayvânî seslerin dışında herhangi bir insanî lafız çıkmıyordu.

Kuyrukları vardı ve onları sallıyorlardı. Orada bulunan iyiler kendilerine “Biz sizlere vaaz etmedik mi?” dediklerindeyse sadece kafalarını sallayabiliyorlar lakin konuşamıyorlardı. Böylece onlar üç gün yaşadılar ve sonra öldüler. İşte bütün bunları bizlere Kur’ân söylüyor.

Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* kendi ümmetinde de bunun olacağını ve yaşanacağını bizlere hadîs-i şerifte bildiriyor.

"Biz maymundan türedik" diyenlerin sapıklığı işte buradadır.

Yani, maymundan bir insan türememiştir fakat insandan maymuna dönüşme yaşanmıştır. Maymun, insan olmamıştır ama insan maymun olmuştur.

Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ ﷺ: إِنَّ اللّٰهَ لَمْ يُهْلِكْ قَوْمًا فَيَجْعَلَ لَهُمْ نَسْلاً، وَإِنَّ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ.»

"Allâh bir milleti domuza maymuna döndürdüğünde, artık onların neslini bırakmaz, maymunlar ve domuzlar bunlardan önce de vardı" buyuruyor.

Bu hadîs-i şerîf ***"Müslim"***de geçer.

Efendi Hazretleri Bitlisli **Şeyh Hâlid Efendi**'den naklederdi.

Birisi meşayıhtan birine: "Bu millete onca vaaz-u nasihat ediliyor da hiç ders almıyorlar.

Bu neden oluyor?" diye sorunca o zat: «مُسِخُوا»

“Mesholundular, bizim ümmetin yüzü gözü çevrilmedi ama kalbi domuza, maymuna çevrilmiş. Onun içindir ki, ne kadar da vaaz-u nasihat dinleseseler kâr etmez” buyurdu.

Sizler de evlerinizi Kur’ân ve Sünnet ocağına çevirin. Hayırlara anahtar, şerlere kilit olun! Yoksa bak **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«مَا مِنْ قَوْمٍ يَكُونُ فِيهِمْ رَجُلٌ يَعْمَلُ بِالْمَعَاصِي، يَقْدِرُونَ عَلَى أَنْ يُغَيِّرُوا فَلَمْ يُغَيِّرُوا، يُوشِكُ أَنْ يَعُمَّهُمُ اللهُ بِعَذَابٍ قَبْلَ أَنْ يَمُوتُوا.»

“Bir cemaatin içinde günahlar işleyen bir adam bulunur da ellerinden dillerinden geldiği halde o cemaat ona hiçbir şey demezlerse, o günahlar işlenirken onlar orada otururlarsa, işte bu kişiler ölümü beklemesinler, ölmeden önce Allâh’ın azâbı onları kaplayacaktır” buyuruyor.

O nedenledir ki, bu hususta hassas davranalım, **Allâh**’ın ahkâmında gevşeklik yapmayalım. Eğer yaparsak bu gevşeklik bizleri mahveder.

Rabbimiz buyuruyor:

﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا﴾

"Sûra üfürüldüğü zaman mahşere çıkacaksınız. Cemaat cemaat geleceksiniz." *(Nebe Sûresi:18)*

İnsanların kimisi domuz şeklinde, bazısı maymun şeklinde, fâiz yiyenler; saralı ve cin çarpmış gibi gelecek.

Herkes belli şekillerle **Rabb**inin huzuruna varacak.

Rabbimiz bizi ahsen-i takvim üzere yarattı ve bu kıyafetimizi muhâfaza ettirsin, bu insan şeklimizi bozmasın. Âmîn!

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* buyuruyor:

«يُحْشَرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي مِنْ قُبُورِهِمْ إِلَى اللهِ تَعَالَى عَلَى صُورَةِ الْقِرَدَةِ وَالْخَنَازِيرِ بِمَا دَاهَنُوا أَهْلَ الْمَعَاصِي وَكَفُّوا عَنْ نَهْيِهِمْ وَهُمْ يَسْتَطِيعُونَ.»

“Benim ümmetimden bir topluluk, kıyâmet günü mahşere maymunlar ve domuzların sûreti üzere haşrolunacaklardır. Bunlar kendileri günah yapmaktan öte, günah yapanlara nemelâzımcılık edip yağcılık ettiler, ellerinden ve dillerinden geldiği halde onlara engel olmadılar. Bu nedenle maymun ve domuz kılığında çıkacaklar.”

Değerli kardeşlerim; ölüm ve kabir var. Hepimiz mezara gireceğiz. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«أَكْثِرُوا ذِكْرَ هَاذِمِ اللَّذَاتِ.»

“Keyifleri kaçıran ölümü çokça hatırlayın” buyuruyor.

Bu kabiri insanlara anlatmazsak, önümüzdeki duraktan onları haberdar etmezsek, bu milletin kafasına keyif girer. İşte bu zamanda lezzetleri kaçıran ölümü sıkça hatırlayın.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e sordular: “Şehit olmadığı halde mahşere şehitlerle çıkacak olan var mıdır?”

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«نَعَمْ، مَنْ يَذْكُرُ الْمَوْتَ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ
خَمْسًا وَعِشْرِينَ مَرَّةً.»

"Evet, bir insanın aklına günde yirmi veya yirmi beş kere ölüm gelirse, kişi yatağında da ölse şehitler arasında mahşere çıkacaktır" buyurdu.

Şimdi sen tesbihi alıp yirmi beş kere "Öleceğim" desen laklakayı lisân olur, dil alışıklığına gelir, kafada hiçbir şey kalmaz. Böyle yaparak bir adam kabri düşünemez ama bir sohbet dinlese kalbine tesir edebilir. Hadis ve âyet okunduğunda ölümün farkına varır.

Eskiden köylerde mezarları, kabirleri bahçeye koyarlardı. Gelir giderken bir Fâtiha Sûresi okunsun da ölüye de faydası olsun, okuyana da. Dolayısıyla ölüm var, kabir var, mahşer var. Lezzetleri kaçıran ölümü sıkça hatırlayın.

Adamın biri Kâbe'ye girmiş. O zaman kandiller zeytinyağıyla yanıyordu.

«اَلْعَبْدُ عَبْدُ اللهِ، وَالْبَيْتُ بَيْتُ اللهِ، وَالزَّيْتُ زَيْتُ اللهِ.»

“Kul **Allâh**’ın, ev **Allâh**’ın, yağ **Allâh**’ın” diyerek bandırmış yağa yiyor. Bekçi de bunu görmüş ve: «اَلْمَطْرَقَةُ مِنَ اللهِ.»

“Sopa da **Allâh**’ın” deyip adama girişmiş. Demek ki sana varan bela da **Allâh**’ın. Sırpları Bosna Hersek’in başına yollayan, Rusları Afganistan’ın başına yollayan, Müslümanların başına gavuru yollayan kimdir?! **Allâh** *(Celle Celâlühü)*.

Her şey O’nun ilmindedir. İsrâ Sûresi’nin birinci sayfasındaki **Buhtü Nassâr** kâfiri hakkında geçen âyetler bizzat **Rabb**imizin Kendi azamet ifadesiyle buyruluyor.

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولاَهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلاَلَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولاً﴾

“O gavurlar da bizim kullarımız ve Biz onları sizin başınıza ‘Müntekim’ ismimizi tecelli ettirmek için yolluyoruz. Yani o gavurları yollamakla ‘el-Müntekim’ ismini ispat ediyor. Bunlar gezip dolaşacaklar ve evlerinizin ortasına girecekler.

Bu gerçekleşmiş bir vaaddir" *(İsrâ Sûresi:5)* buyuruyor **Mevlâ**mız. Bizler Kur'ân'ı hikâye gibi dinlemiyoruz, bugüne tatbik etmek için dinliyoruz.

Kıyâmete kadar bu belâlar tekerrür edecektir. Bugün de olan nedir? **Rabb**imiz kâfirleri başımıza musallat etmektedir.

Zaten o kâfirlerden de intikamın en büyüğünü Kendi alacaktır, ebedî cehennem onları beklemektedir.

Bir kadın: "Benim kocam abdest-namaz nedir bilmezdi. Sırplarla şarap içip âlem yapardı. Şimdi cephede namaz kılıyor elhamdülillâh! Belâları gördük de **Allâh**'a döndük" diyor. **Rabb**imiz sevdiğini Kendisine döndürüyor.

Mevlâmız: "Müslümanlara sahibim, kâfirlere sahip değilim" buyuruyor.

Şimdi hepiniz diyecek ki: "**Rabb**imiz, neden sahip olduğun Müslümanlar mağlup oluyor da sahip olmadığın kâfirler gâlip geliyor?"

O zaman **Rabb**imiz: "Benim mümin kullarım dinime sahip olsaydılar, Ben onlara sahip çıkardım ve dünyada gâlip ederdim" buyuruyor.

Peki etmedi mi?! **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*i gâlip etmedi mi?! Ashâbını, etbâ'ını etmedi mi?! On dört asırdır İslamiyete izzet, devlet göstermedi mi?!

Allâh-u Te'âlâ Hazretleri: **"Onlar Benim dostluğumdan bezerlerse, düşmanlarımla dostluk kurup anlaşırlarsa Ben de onları rezil ederim"** buyuruyor.

Bakınız sevgili kardeşlerim, yüz senedir kâfirlere meyil gösterilmiş ve İslam âlemi tamamen Avrupa'ya meftûn ve medyûn olmuş.

Fakat hep geriledikçe gerilemişlerdir, şerefleri iki paralık olmuştur, kafaları harpten, belâdan kurtulmamıştır, izzet, devlet, istiklal yok olmuştur.

Adamın biri: "Hoca efendi haklısın, bu gavurların peşine gittik ilerleyemedik hatta geriledik ama sana neden gerilediğimizi söyleyeyim mi? Çünkü tam gavur olamadık.

Ne gavur olduğumuz belli ne Müslüman. İki câmi arasında bî namaz kalmışız Avrupa da bizi kabul etmiyor yardım da yapmıyor, İslam âlemi de bizi sahiplenmiyor" diyor.

Bu adam ilerleyememenin sebebini nerede arıyor? Tam gavur olamamakta. Bu ne demek? Tam olarak Avrupalı olamamakta.

Rusya komünizmde çığır açmıştı ama battı gitti helâk oldu. Adamın biri bu konu hakkında: "Onlar tam olarak komünizmi beceremediler de ondan helâk oldular" dedi.

İslam dünya ve âhiret saâdeti getiren bir düzendir. Millet İslamı kol, bacak, kafa kesmek sanıyor halbuki İslam kolunu bacağını, malını namusunu sana bağışlar, saadete ulaştırır.

Kâinatın Efendisi **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* savaşa yolladığı ordulara ve komutanlara ne buyurmuştu:

«اِنْطَلِقُوا بِاسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ،

وَلاَ تَقْتُلُوا شَيْخًا فَانِيًا، وَلاَ طِفْلاً، وَلاَ صَغِيرًا،

وَلاَ امْرَأَةً، وَلاَ تُمَثِّلُوا.»

"Allâh'ın ismiyle, Allâh(ın yardımıy)**la, Rasûlüllâh'ın sünneti üzere gidin. Yaşı geçmiş fânileri, çocukları, küçükleri ve kadınları öldürmeyin. Kimsenin kolunu, burnunu, kulağını kesmeyin."**

İşte büyük medeniyet budur. Bu Sırplar, bu Hıristiyanlar ve bu Avrupanınki hangi medeniyettir? Bu yaptıkları zâlimlikler hangi medeniyete girer? Onlar Filistin'de, Afganistan'da, Irak'ta, Doğu Türkistan'da Müslümanları dilim dilim doğrarken bizim Müslümanlar onların bayramlarını nasıl olur da kutlayabiliyor? Bu millet **Allâh**'a ne demek istiyor?

«لِسَانُ الْحَالِ أَنْطَقُ مِنْ لِسَانِ الْمَقَالِ.»

"Hal ve vaziyet dili söz dilinden daha iyi konuşur." Biz her ne kadar ellerimizi açmış

"**Rabb**imiz bu belâları def et" diyorsak da, geri kalanlar bu noele iştirakleriyle, çam devirip hindileri kesmeleriyle, mezeler hazırlayıp içki içmeleriyle ve televizyon başında sabahlara kadar eğlenmeleriyle **Allâh**'a ne demek istiyorlar?

"Yâ **Rabbi** belâmızı âcil gönder" diyorlar.

Bu millet Kur'ân'a değer verdikçe **Allâh** indindeki yeri değerlenecektir ve milletin **Rabbimiz** katındaki değeri de artacaktır.

Dersimizin başında okuduğum âyet-i kerîmede **Rabb**imiz buyuruyor:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾

"Sizden önce kitap verilmiş Yahudi ve Hıristiyanların ekseriyetine inanırsanız, itaat ederseniz sizi döndürürler, gavur olmaya çevirirler. Ey inananlar; Yahudi ve Hıristiyanlara uyarsanız sizi bu imân şerefinden ayırıp gavur ederler, cehennemde kendilerine arkadaş ederler." *(Âli 'Imrân Sûresi:100)*

Şimdi bu gece Hristiyanların noel gecesidir.

Allâh-u Te'âlâ ve Tekaddes Hazretleri kimileri hakkında uğursuz olan bu geceyi bizim hakkımızda mübarek kılsın.

İmâm-ı Rabbâni *(Kuddise Sirruhu)*: "Zamanların kendileri açısından uğursuzlukları, **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in gönderilmesiyle kaldırılmıştır" buyuruyor.

Ancak, saatler, günler, geceler, vakitler kendilerinde yapılan ameller ve hareketler muâcehesinde sahibi hakkında ya mübarek olurlar ya meş'um (uğursuz) olurlar.

Hangi vakitte insan **Allâh-u Te'âlâ**'nın taatı ve rızası uğrunda bir amel işliyorsa o vakit onun hakkında mübarektir.

Hangi vakitte insan zamanını, **Allâh-u Te' âlâ**'ya isyan ile, O'ndan yüz çevirerek ve O'na karşı gelerek **Rabb**inden gafil olarak geçiriyorsa, o vakit onun için uğursuzdur. Çünkü taat, ibâdet ve zikir rahmet-i mûciptir. İsyan, gaflet ve **Allâh**'tan yüz çevirmek ise lânet-i mûciptir.

Bu gecenin gece olarak bir uğursuzluğu yoktur ama bu insanlar bu kadar mâsiyet işliyorlarsa, mâsiyet dozu arttığı için, günah sınırı aşıldığı için bu gecenin birçok kişi hakkında uğursuzluğu, musibeti, şerri vardır. Biz onlardan etkilenir miyiz? Etkilenmez miyiz meselesine gelince "Biz onlar gibi yapmazsak etkilenmeyiz" diyemeyiz.

Müminler yapılan günahları elleriyle, dilleriyle ve kalpleriyle red ve inkâr etmedikçe, bu günahlara müptela olanlara merhamet edip, acıyıp davet etmedikçe, vaaz etmedikçe, tebliğ etmedikçe onlar da sorumluluğa ortaktırlar.

Teblîğin ve dâvetin çok tesiri vardır, insanlar unutuyor, gafil avlanıyor.

Bütün bu olanları doğal ve normal zannediyorlar. "Ne var ki bunda?" gibi geliyor ama, içlerine düştükleri bu büyük tehlikenin farkında olmuyorlar.

Uyanıklar uyuyanları uyandırır da böylece **Allâh** *(Celle Celâlühü)*nun belası kalkar inşâallâh. Yoksa bela bekleniyor.

﴿قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا﴾

Allâh buyuruyor: **"Herkes** (amelinin karşılığını) **bekliyor, siz de bekleyin."** *(Tâhâ Sûresi: 135'den)*

Onlar; "Bu müslümanlar ne zaman helâk olacak? Bize vaaz edenler bizi huzursuz ediyorlar, bize şu günahı yapma, bu günahı yapma, cehennem var, ölüm var, kabir var, azap var diyerek bize eziyet ediyorlar, bizim moralimizi, bozuyorlar, keyfimizi kaçırıyorlar bunlar ne zaman susturulacak bunlar ne zaman durdurulacak" diye bekliyorlar. Onlar bir bekleyiş içerisindedirler.

Tabi ki Müslümanlar **Allâh-u Te'âlâ**'nın kâfirlere ve zâlimlere tehdit buyurduğu azapların gelmesini bekliyorlar, herkes bekliyor.

Ama bizler kimsenin aleyhine bedduacı, lânetçi olmayalım. "**Allâh** belasını versin, **Allâh** azap etsin, gazap etsin" demeyelim, düşmüşe bir tekme de biz atmayalım, ya ne yapalım? Dua edelim, ama ne yapmayalım? Yapılan melânetleri normal karşılamayalım.

Bu gecede içilen içkiler bir seneye eşittir. Bir sene içilecekle bu gece içilen eşittir. Bu geceki kumarlar, zinalar, eğlenceler, bu geceki âlemler, keyifler…

Biz bu konuyu işlenen günahlar açısından ele alıyoruz. Bir de "Kutlanan merasim ne? Ne var bunda" diyorlar.

Ne var bunda olur mu? Senin, hem dînî hem mânevî hem millî bütün değerlerin ayak altına alınmış durumdadır.

Kâfirlerden senin ramazan bayramını, kurban bayramını kutlayan var mıdır?! Sen onun paskalyasını, noelini kutladığın zaman iş neye dönüyor?

Aynı **Rabb**imizin buyurduğuna dönüyor.

﴿هَا أَنْتُمْ أُولاَءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلاَ يُحِبُّونَكُمْ﴾

"Ey Müslümanlar! Sizler o yanlış yapan kimselersiniz ki, siz kâfirleri seversiniz onlar sizi sevmezler." *(Âli 'Imrân Sûresi:119'dan)*

Muhammed Mustafa *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* hakkında:

﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾

"O Peygamberiniz ki sizin sıkıntılarınız ona zor gelir, ayağınıza diken batsa ona ağır gelir, o size ananızdan babanızdan yakın gelir" buyruldu. *(Tevbe Sûresi:128'den)*

Kâfirler içinse tam tersi olarak,

﴿وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ﴾

"Sizin sıkıntınız, zahmetiniz musibet ve felakete uğramanız onları sevindirir. O Hristiyanları, o Yahudileri, o müşrikleri, o kitapsızları, kâfirleri sevindirir" buyruldu. *(Âli 'Imran Sûresi:118'den)*

﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾

"Ağızlarından buğuz, nefret ve kin fışkırıyor."

﴿وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾

“Kalplerinin gizlediği daha büyüktür.” *(Âli 'Imran Sûresi:118’den)*

Irak’ı bir düşünün, Filistini bir düşünün! Diyorlar ki: “Bize karşı hiçbir saldırı olmayana kadar kırmaya-geçirmeye devam edeceğiz.”

Zaten kimsenin sana saldırdığı yok ki! Durup dururken milleti evinden çıkartıyorsun, tutukluyor ve gözaltına alıyorsun vesâire. Kendi vatanında insanları muhâcir etmişler. Bu açık ve net bir gerçektir.

Şimdi Irak’ta kadınlar: “Bizi kirlettiler, gelin artık bizi öldürün!” diye bas bas bağırıyorlar, millete işkence ve eziyet ediyorlar, adamları camilerin içinde öldürüyor, her yeri yakıp yıkıp viran ve ifsâd ediyorlar. Adamın önünde karısına ve kızına tecâvüz ediyor bu insanlar.

Mevlâmız:

﴿لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا﴾

“Sizden fesadı eksik etmezler, sizden en ufak bir bozgunculuğu noksan etmezler” buyuruyor. *(Âli 'Imran Sûresi:118’den)*

Sen **Allâh**’tan iyi mi biliyorsun bunu?

Mevlâmız:

﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

"Allâh bilir, siz bilmezsiniz" buyuruyor. *(Bakara Sûresi:216'dan)*

Sen hâlâ: "Ben iyi geçineceğim, o benim dostumdur, ona öyle yapıyor bana yapmaz" diyorsun, hangi zihniyettesin? Hangi iddiâdasın? **Rabb**inden iyi dost mu buldun? Sana beyan ediyor **"Kalplerinin gizlediği daha büyüktür"** *(Âli 'Imran Sûresi:118'den)* buyuruyor.

Bizim ecdâdımızın tatbikâtı, İslam'ın icraatı ortadadır. Hazreti **Fâtih**'in İstanbul'u fethi ortadadır, **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in Mekke fethi meşhurdur.

Güneş takvimi ile 1 Ocak tarihi, bu fethin nasip olduğu tarihe denk gelmektedir.

Kâinatın Efendisi *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* ne yaptı? Kendisine o kadar eziyet edenlere, kendisini vatanından sürenlere, hiç bir fesadı gizlemeyen o Mekke müşriklerine Mekke'yi fethettiği zaman ne yaptı?

Eman vermedi mi, güvence vermedi mi? **"Kan dökülmeyecek"** buyurmadı mı?

İstanbul'un fethine bakın, "Kilisedeki adama dokunmayın, hastaya dokunmayın, kadına dokunmayın, yaşlıya dokunmayın! Ancak sana saldıranı def edeceksin!" denmedi mi?

Başka çare yok zaten zulüm kaplamış İstanbul'un içini millet işkencede. Rum milleti bile "Papaz tacı göreceğimize Müslüman sarığı görelim" diyordu, öyle zulüm vardı Kostantin'de.

Oysa İslam adalet getiriyor, rahmet ve merhamet getiriyor. Fransız tarihçileri "Dünya, müslümanlardan daha güzel fâtihler görmedi" diyor.

Onların nice memleketleri fethedildi ama kendi yaptıkları zulümler, eziyetler, İslâm'ın gelmesiyle rahata kavuşturuldu, gavurlar bile huzur ve adâlete kavuşturuldu. Gavurlar ne zaman birbirine girse, onları barıştırsınlar yahut eziyet edene karşı kendilerine yardım etsinler diye Müslümanlardan medet umarlardı. Müslümanlar böyle davranıyor, İslam bunu emrediyor. Ne güzel dindir İslam.

Orada Müslüman kızkardeşine tecavüz eden, camilere saldıran, orayı burayı yıkan in-

sanların merasimine mi katılıp kutlayacaksın? Onların gecesine iştirak edeceksin? "Ben öyle anlamıyorum" diyor kimisi...

Fakat, ortada bir gerçek var ki, bu kimsenin anlayışına göre değişmez. Ortada bir vâkıa var, bu onların dînî merâsimi, bu onların dînî bayramları. Bunun başka bir îzahı yok. Sana yakışır mı buna katılmak ve bunu kutlamak? Bir Müslümana yakışır mı bu kutlama? Yakışmaz!

Yani orada onu tebrik edip "Gel bana da bu zulümleri yap" mı demek istiyorsun? Herkes bekliyor sen de mi belanı bekliyorsun? Bu yakışmaz, o halde uyanmak ve uyandırmak lâzım, belki insanlar bu mânâyı veremiyorlardır ama mâhiyet bundan ibarettir.

Rabbimiz buyuruyor:

﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ﴾

"Biz size âyetleri açıkça beyan ettik." *(Âli 'Imran Sûresi:118'den)*

﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾

"Ben size akıl verdim, akıl vermediğime sorumluluk yüklemedim." *(Âli 'Imran Sûresi:118' den)*

Mevlâ Te'âlâ buyuruyor: **"Size akıl verdim."** Siz anlıyor musunuz? Anlıyorsunuz. Kâr zarar biliyor musunuz? Biliyorsunuz. Kendiniz, âileniz, çoluk çocuğunuz ile ilgili menfaati seçiyor musunuz? Seçiyorsunuz. Dostunuzu düşmanınızı seçiyor musunuz? Size iyiliği olan ile kötülüğü olana aynı mı davranıyorsunuz?

İyi olanı iyi gününde tebrik ediyor, kötü gününde tâziyeye gidiyorsunuz. Kötü olanın kötü gününde bayram ediyorsunuz, iyi gününde ise üzülüyorsunuz çünkü o sizin düşmanınız. Bu nasıl bir meseledir?

"Hem düşmanımı seveceksin, sonra da benim de seni sevdiğimi zannedeceksin. Sen kafayı yemişsin" diyor **İmâm-ı Rabbâni** *(Kuddise Sirruhu)*. Kafa yok neden?

Çünkü "Sen benim düşmanımı seveceksin ve benim seni sevdiğimi sanacaksın." Bu olacak şey mi?!

Hepimizin dostları, düşmanları var, kiminin akrabâdan, kiminin âileden, kiminin aşîretten, kiminin şahsî, kiminin ticaretten, kiminin de ortaklıktan. Herkesin bir alanda dostu, düşmanı, rakîbi var.

Samimi olduğu, nefret ettiği kimseler var öyle değil mi? Kimini görünce yüzü asıldığı var, kimini görünce yüzü güldüğü var.

Konuştuğunda daraldığı var, konuştuğunda ferahladığı var. Hepimizin yok mu? Var! Peki o zaman dostunuzun iyi gününde seviniyor, kötü gününde üzülüyorsunuz, zaten sevgi ve muhabbet bunu gerektirmiyor mu? Düşmanınızın kötü gününde ise seviniyor, "Oh oldu" demiyor musunuz? Kâide bu değil mi?

"Böyle mi yapmak lazım"ı konuşmuyoruz, yapılan bu değil mi? Gayri ihtiyâri insanın doğasında var bu; düşmanının kötü gününde sevinir, iyi gününde üzülür.

Bunlar şu anda senin Müslüman din kardeşini, İslam vatanlarını, **İmâm-ı Âzam**'ın câmisini, bütün türbeleri, bu kadar mukaddesatı çiğnemiş geçiyor. Ana haber bültenlerine bakın, bütün bunları ben uydurmuyorum, herkes izliyor ve bütün bu olanları dünya görüyor arkadaşlar. Kâinatı yaratan buyuruyor ki: **"Bir fesâdı sizden eksik etmezler, ağızlarından düşmanlık ve nefret çıkıyor, kalplerinde gizledikleri daha büyüktür."** *(Âli 'Imran Sûresi:118'den)*

Herşey de ellerinden gelmiyor, eğer ki gelse sizi lime lime edecekler. Hiç sizin iyiliğinizi istemezler, siz ne kadar sıkıntı çekerseniz o kadar sevinirler. Onların zihniyeti bu!

Medineli Hacı Osman Efendi Hazretleri vardı. **Allâh** rahmet eylesin!

Bu zat büyük velîlerden, büyük âlimlerden idi. Beykoz'da dururdu.

Efendi Hazretlerimiz onun câmisinde vaaz ederdi. **Efendi Hazretleri**miz de onu tanırdı.

Ali Haydar Efendi Babamızın muâsırıydı, akrânıydı. Bu mübârek insanın Arapça eserleri de vardır.

Efendi Hazretleri de o zaman **Efendi Baba**mızın izniyle Beykoz'da vaaz verirdi. **Efendi Baba**mız:

"Garip zamandır oğlum, istiyorum yanımda durasın. Ama nasıl göndermeyeyim ki seni? Sohbete istiyorlar seni, o nedenle git" derdi.

Efendi Hazretleri o zaman yalnız başına, bir-iki kişi ile gemilere biner giderdi mübarek. **Efendi Hazretleri**nden dinlediğime göre şöyle anlattı:

"Bir keresinde dönüyoruz. **Hacı Osman Efendi** de bize rastladı, o da bizimle aynı gemide dönüyordu.

Hacı Osman Efendi denizi göstererek: 'Bu denizler günde yetmiş kere **Allâh**'a mürâcaat ediyor. Yâ **Rabbi**! Müsâade et, şu âsileri boğalım!' diyor.

Allâh-u Te'âlâ'nın vaadi var: 'İznim olursa yaparsınız' buyuruyor. Denizleri teskin ediyor, sakinleştiriyor **Mevlâ** dedi."

Mevlâmız:

﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ
وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا﴾

"Az kalsın yedi kat gök çatlayacak ve ayrılacak, dökülecek, düşecek, yer yarılacak, insanları açılan oyuklarına alıp yutacak, dağlar düşecek, insanları ezecek ama Ben tutuyorum!" *(Meryem Sûresi:90)* buyuruyor, sebep?

﴿أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا﴾

"Allâh'ın oğlu var dedikleri için! Allâh doğurdu dedikleri için (böyle olacaktı)!" *(Meryem Sûresi:91)* Hâşâ ve kellâ!

Peki kimdir o "**Allâh** doğurdu" diyenler? İşte bu noel kutlayanlar, işte bu **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* ın doğum gününü kutlayanlar. Bu noel bayramı onun bayramı.

İşte **Allâh**'a ortak ettikleri, "Oğlu var" dedikleri bayram bu bayram. **Mevlâ** buyuruyor: **"Az kalsın gökler çatlayacak, yerler yarılacak, dağlar düşecekti."** İşte bu sözün azametinden, büyüklüğünden dolayı gökler çatlayacaktı, yerler yarılacaktı, dağlar düşecekti!

Mevlâ'ya yakışır mı? **Mevlâ**'ya sövüyorlar! "Baba-oğul, Rûhu'l Kudüs" diyorlar, üç ilâha kâil oluyorlar.

"**Îsâ** *(Aleyhisselâm)*ı da zor duruma düşürüyorlar" diyeceğim ama **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* zor duruma düşer mi? O cevabını veriyor ama mahşerde de bunu soracak.

﴿أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ
إِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ﴾

"Sen mi dedin insanlara ki Allâh'ı bırakın da, benimle anamı ilah tutun?" *(Mâide Sûresi:116'dan)*

Îsâ *(Aleyhisselâm)*a bunun denmesiyle mafsalları kesiliyor, tiril tiril titriyor.

Cebrâîl *(Aleyhisselâm)*ın mafsalları kesiliyor **Mevlâ**'nın azameti karşısında! Kim tutunabilir?

Îsâ *(Aleyhisselâm)*:

﴿سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلاَ أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوبِ ۝ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلاَّ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾

"Ya Rabbi seni, çocuktan, eşten, evlattan tenzih ederim. Hakkım olmayan şeyi söylemek bana yakışır mı. Zaten demişsem, sen onu bilmişsin. Ben onlara sadece:

'Benim de Rabbim Allâh'tır, sizin de Rabbiniz Allâh'tır, ancak O'na ibadet edin!' dedim" diye cevap veriyor. *(Mâide Sûresi:116-117)*

Îsâ *(Aleyhisselâm)* bir keresinde de şöyle dedi:

﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾

"Ey İsraîloğulları! Benim ve sizin Rabbiniz olan Allâh'a kulluk edin. Allâh'a bir şeyi ortak koşana Allâh cenneti haram kılar, yerini ateş kılar, şirkten büyük zulüm olmaz. Allâh'a çocuk, eş isnad etmekten büyük zulüm olmaz, zâlimlerin ensârı, yardımcısı olmaz, Allâh'tan başka kimse onları kurtaramaz. Allâh da onlara yardım etmeyecek, helâk olacaklar." *(Mâide Sûresi:72)*

Mesîh bunu dedi. **Îsâ** *(Aleyhisselâm)* bunu dedi ama onlar kalktılar bu fikre kâil oldular, **Îsâ** *(Aleyhisselâm)*a "**Allâh**'ın oğlu" dediler.

Şimdi onun doğumunu ve mîlâdını kutluyorlar. Eğer bu işe şirk katmasalardı, O'nu **Allâh**'a ortak saymasalardı o zaman başka!

Biz **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in doğumu biz kutluyor muyuz? Mevlid Kandili var mı? Var.

Bunda bir sakınca var mı? Yok! Neden? Çünkü **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Allâh**'a dua etti.

«اَللّٰهُمَّ لاَ تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا يُعْبَدُ.»

"Allâh'ım benim mezarımı tapılan bir put yapma!

Beni Kendine ortak koşturulacak duruma getirme! İnsanları bana taptırta, bana secde yaptırma Yâ Rabbi!" dedi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*in duası kabul oldu. Ona ilah diyen var mı? Hâşâ! Yok.

Onun için onun doğum günü kutlanıyor ama tabî ki diğer peygamberlerin doğumundan da teberrük ederiz, tevessül ederiz velâkin **Îsâ** *(Aleyhisselâm)*ın doğumunu neye çevirdiler?

Onu **Allâh**'a ortak ettiler, oğlu dediler, dinlerini tahrif ettiler, kitaplarını değiştirdiler.

Eh şimdi bu iş **Îsâ** *(Aleyhisselâm)*ın doğumundan çıktı. Peki ya ne oldu?

"Şirk merâsimi, küfür bayramı" oldu! Buna bir Müslümanın iştirâkinin ne mânâsı var?

Şimdi bazıları soruyor: "Eh Hoca Efendi şimdi onlarınki ayın yirmi beşinde, biz şimdi birindeyiz. Beş gün olmuş, bu gece bir hindi yesek nasıl olur acaba?"

Câiz olmaz. Zaten onlar bir hafta resmen tatil ediyorlar, bir hafta boyunca kutluyorlar.

Ya da biri: "Ben yılbaşı için değil de, öylesine bir hediye göndersem nasıl olur acaba?" diyor.

Olmaz! Bu sefer diyor ki: "Ee ama ben yılbaşı için göndermiyorum." O zaman niye şimdi gönderiyorsun? "Arkadaşın doğum günü."

O kişinin doğum günü o gün ise o başka. O ayrı bir şey. Her zaman yaptığın şey bu güne çatabilir, her zaman yaptığın bir şeyi yılbaşı için yapmıyorsun ama sen şimdi hiçbir vesîle hiçbir neden yokken "Bayramınız kutlu olsun" dersen ve hindi kesersen olmaz. Onu on gün sonra, bir sene sonra, bir ay sonra ye.

Şimdi yılbaşı özel programları var. "Ben her gün program seyrediyorum bunu da seyretsem herhalde câizdir" diye düşünüp kendi fetvâlarını kendileri veriyorlar.

Adam diyor ki: "Onu zaten yapıyorum, bunu da yapsam herhalde câizdir."

Şadırvan müftüsü oturmuş kendi kendine pişirmiş.

Zaten her gün seyrediyorum, o gün de seyretsem bir şey olmaz diye düşünüyor.

Her gün seyrediyorsa zaten özrü kabahatinden büyük ama şimdi onu karıştırmayalım bu işe.

Sana ne diyorlar? "Yılbaşı Özel" diyorlar. Biz de sana ne diyoruz? Özellerden kaç!

Çünkü o güne mahsus bir masraf yapılmış, o kutlamaya dair bir önem bir özen gösterilmiş, dolayısı ile iştirak olur, katılmak olur, hisse almak olur, pay almak olur ama aldığın pay da azaptan olur, ateşten olur, gazaptan olur.

O pay ateşten cehennemden olur!

Nerden pay alacağım? Gavura rahmet mi yağıyor da sen payını alacaksın?

Küffâra lânet yağarken "Bana da, bana da" diye başını sokacaksın.

"Belamı ver Yâ **Rabbi**" demiş olacaksın.

Ne gereği var? İstediğini al ye ama bu günü bulma, zâlimlere iştirakçı olma!

﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۞ هَا أَنْتُمْ أُولاَءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلاَ يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾

"Aklınız varsa size âyetlerimi açıklıyorum. Siz onları seviyorsunuz, onlar sizi sevmiyor.

Siz bütün kitaplara inanıyorsunuz, onlar sizin kitabınıza inanmıyor, siz bütün peygamberlere inanıyorsunuz, onlar sizin peygamberinize inanmıyor. Siz hiç mi anlamıyorsunuz?" *(Âli 'Imrân Sûresi:118-119)* buyuruyor **Allâh-u Te'âlâ**.

Bakın ne buyuruyor **Rabbimiz:**

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰى أَوْلِيَاءَ﴾

"Ey îmân etmiş kullar! Sakın Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin." *(Mâide Sûresi: 51'den)*

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا﴾ **"Ey îman etmiş kullar!"** (يَا) harfi burada nidâdır. "Hey size sesleniyorum" demektir. (أَيُّهَا) "Sizi uyarıyorum" demektir. (الَّذِينَ اٰمَنُوا) **"Bir de sizin Müslüman olduğunuza şâhitlik ediyorum, şâhit olarak ben yeterim, eğer inanıyorsanız Beni dinleyin"** demektir.

﴿لاَ تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارٰى أَوْلِيَاءَ﴾

"Sakın Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin." *(Mâide Sûresi:51'den)*

Ee, bundan büyük dostluk mu olur? Onlara "Bayramın kutlu olsun" demiyorsun ama onların bayramını kendi bayramın gibi kutluyorsun. Onlara "Bayramın kutlu olsun" demiyorsun, gavur gibi oturup o bayramı kutluyorsun. Hem de onlardan beter kutluyorsun.

Kadıköy'de, Nişantaşı'nda, açık havalar, şarkılar, türküler, danslar, şu otelin rezervasyonu şu kadar, şunun üç yüz milyon geceliği, isteyen gemide, isteyen, yerin dibinde.

Bu nedir bu kadar? Ne buyuruyor Kur'ân?

Yatsı namazını kıldırırken **Mustafa Hoca** da okumuştu:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنْ كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ أَوَ أَمِنَ أَهْلُ الْقُرَى أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾

"Eğer şehirliler, köylüler Bana doğru dürüst inansaydılar, haramlarımdan sakınsaydılar, gökten ve yerden bereket kapılarını açardım. Lâkin yalanladılar, inkâr ettiler, Biz de onları yaptıklarıyla yakaladık.

Şehirliler, köylüler evlerinde, ocaklarında, eğlenip zevklenirken, geceleri uykudayken, Bizim çetin azabımızın onlara gelmeyeceğini nereden bildiler? Neye güvendiler?

Ya da kuşluk vakti, gündüz ortasında, çarşı pazar dolaşırken, bir anda Bizim güç ve takat yetirilmez, def edilemez azabımızın kendilerini yakalamayacaklarına nerden emin oldular?

Yoksa onlar Allâh bize bir şey yapmaz diye bir garanti mi aldılar?

Dünyasını ve âhiretini kaybetmiş o hüsrana uğrayanların dışında hiçbir kavim Allâh'ın azâbından, gazabından emin olmaz." *('Eraf Sûresi:96-99)*

Bizler de emin olmayalım kardeşlerim. **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* duasında buyuruyor:

«اَللّٰهُمَّ لاَ تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ.»

"Yâ Rabbi! Beni nekrinden emin etme."

"Mekrinden emin etme" ne demek.

Yani "Bana bir şey olmaz, düzenim bozulmaz, tuzum kuru, tıkırım yerinde, ben ne yaparsam yapayım **Allâh** bana gazap etmez, azap etmez" diye düşündürme demek.

Korkun! Ödünüz kopsun!

"**Allâh** muhafaza" deyin, her an herşey olabilir. Tabi belânın en büyüğü ölmek değil, imansız ölmektir. Yoksa bazıları hakkında ölmek nimettir. Şehâdet büyük nimettir. Esas belâ nedir? Gaflettir! Belâ gaflette, isyanda ölmekte, **Allâh-u Te'âlâ**'nın gazabıyla ölmek, onun rızâsı dışında yaşayıp ölmektedir!

Bundan **Allâh**'a sığınacağız.

«اَللّٰهُمَّ لاَ تُؤْمِنِّي مَكْرَكَ، وَلاَ تُنْسِنِي ذِكْرَكَ، وَلاَ تَرْفَعْ عَنِّي سِتْرَكَ، وَلاَ تَجْعَلْنِي مَعَ الْغَافِلِينَ.»

"Yâ Rabbi! Beni mekrinden emin kılma, zikrini bana unutturma! Perdeni benden kaldırma, beni gâfillerle beraber kılma."

Böyle dua ederdi **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

Neye emin oldular, neye güvendiler, "Şuraya gideriz, orada bir şey olmaz" diye mi düşündüler?

"Burada ev bir kat zelzele de olsa bir şey olmaz, zaten ahşap, yıkılsa da bir şey olmaz" mı dediler? "Kıtalar arası gidelim orada felaket bizi yakalamaz" diye mi düşündüler?

Ne düşündüler? Kur'ân-ı Kerîm bu âyet-i kerîmelerle dolu.

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلاَّ إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۞ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لاَ تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلاً ۞ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لاَ تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا﴾

"Denizde korktunuz batacak, boğulacağız sandınız, Allâh diye bağırdınız. Gemiye bindikleri, dalgalara tutuldukları zaman tüm putlarını unuturlar. Benim dışımda bütün dua mercîleri kaybolur. Bir tek Ben kalırım bana yalvarırlar. Ayakları karaya basınca karada ölüm yok derler, yine bana küfrederler, insan büyük kâfir oldu.

Peki karada sizi yere batıramaz mıyım? Peki yeniden sizi denize götüremez miyim?

Sizi karanın dibine batıramaz mıyım? Emin mi oldunuz?

Yoksa kafanıza kayalar vuracak kuvvetli kasırgalar çıkaramaz mıyım? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız, aleyhime dava açtıracak avukat da bulamazsınız." *(İsrâ Sûresi:68-69)*

Amerika'da çok oluyor kasırgalar, memleketleri kaldırıp götürüyor. Fâili mâlum! O da kim? **Allâh-u Te'âlâ**! Kim hesap soracak şimdi? Vekil de bulamazsınız.

"Yok ben daha denize gitmem" öyle mi? Sen gitmezsen deniz sana gelir! Denizle karanın ne farkı var, yerlerin altı hep su!

Nûh *(Aleyhisselâm)*a dediler; "Yâ **Nûh** sen deli misin? Mecnun musun? Karanın ortasında gemi yapıyorsun, bu denize gitmez, deniz buraya gelmez" dediler.

Nûh *(Aleyhisselâm)* da: "Deniz buraya gelir" dedi. Geldi mi? Dünyayı gark etti mi tufan? Etti. Denizlere baksana günde yetmiş kere izin istiyorlar, bir izin alsalar, insanları hep içine alacaklar, **Mevlâ** "Durun, durun, durun!" buyuruyor.

Dağlar izin istiyor “Düşelim üstlerine, gökler izin istiyor, yarılıp çakılalım üzerlerine!” diye.

Yerler izin istiyor, “Yarılalım, açılalım, yutalım bunları! Bunlar Sana oğul isnâd ediyorlar, Sana sövüyorlar, Sana iftira ediyorlar Yâ **Rabbi**!” diye.

Bu Müslümanım diyen millet de onlarla beraber oluyor, **Mevlâ**’ya “Oğlun var” diyenlerin merâsimine katılıyor. Suçun boyutuna, azametine bak! “Ben böyle bilmiyordum”larla olur mu?

Şimdi Endonezya’da zelzele ve tusunami oldu. Bütün dünya ülkelerinde “Ne yapacağız, yılbaşımız da zehir oldu” diyorlar. “Bu kadar kayıp varken kutlama mı yapacağız, yas mı tutacağız” diyorlar.

Oraya gidip cenazesi gelen turistler de var, sadece o memleketin halkı yok ki. Tabutlar yetişmedi, cesetler koktu, her taraf ceset, çoğu adalara daha hiç ulaşılmamış.

Ne zaman ki **Allâh**’ın azabı gelir kimin elinden ne gelir? Ancak hadîs-i şerifte:

«مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ أَنْ تَكْثُرَ الزَّلاَزِلُ.»

“Zelzelelerin çoğalması kıyâmet alâmetlerindendir” buyruluyor.

Eskiden bu kadar zelzele haberi duyuyor muyduk? Her yer beşik gibi olmuş, sanki denizin üzerinde gibi sallanıyoruz.

Onca yaşayan var eskiden bu kadar çok sallanıyor muyduk? **Allâh** İstanbul’u da bu ümmeti de halâs eylesin. **Allâh-u Te‘âlâ**:

﴿وَلَوْلاَ دَفْعُ اللهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الأَرْضُ﴾

“Allâh insanlardan bazısının bazısının şerrini defetmeyeydi elbette yeryüzü fesada uğrardı” *(Bakara Sûresi:251’den)* buyuruyor.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«إِنَّ اللهَ يَدْفَعُ الْعَذَابَ عَنْ أُمَّتِي بِمَنْ يُصَلِّي عَمَّنْ لاَ يُصَلِّي، وَبِمَنْ يُزَكِّي عَمَّنْ لاَيُزَكِّي، وَبِمَنْ يَحُجُّ عَمَّنْ لاَ يَحُجُّ.»

“Namaz kılan hürmetine kılmayandan, zekat veren hürmetine vermeyenden, hacca giden hürmetine gitmeyenden Allâh azabı kaldırıyor” buyurdu.

Tabi dünyalık olarak, âhirette herkesin hesabı kendine ama dünyada yaşamak için **Allâh** ibadet edenlerin, zikredenlerin, dua edenlerin yüzü suyu hürmetine öbürlerinden de belayı kaldırdığı oluyor. **Allâh** buyuruyor ki:

“Böyle yapmasam hepten yok olmuştunuz!”

Allâh-u Te‘âlâ ne buyuruyor:

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ

عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾

“İnsanların yaptığı, zulmün, şirkin ve isyânın ukûbetini hemen verip yakalayacak olsam, değil insan yeryüzünde ayak debeleyen bir karınca bile bırakmam.” *(Fâtır Sûresi: 45’den)*

Bu Yâsin’den bir önceki ayettir. Yâsin’den evvelki iki satır bunu söylüyor. “Sizin günahınızdan karınca bırakmam” buyuruyor.

﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى﴾

“Koyverdim belli zamanı var, saatli bomba kurulmuş ne zaman ki vakti gelir, o zaten patlar, ben her şeyi kadere bağladım” *(Fâtır Sûresi:45’den)* buyuruyor.

Allâh-u Te‘âlâ:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾

“Hesapsız kitapsız hiçbir şey yok, herşey ölçüyledir” *(Kamer Sûresi:49)* buyuruyor.

Onun için inadı, isyanı **Rabb**imizin düşmanlarıyla dostluğu bırakalım.

Kendimize çeki düzen verelim.

Tamam meşrû sûrette eğleneceksen eğlen, çerez yiyeceksen ye, muhabbet edeceksen et, konuş, görüş, şakalaş.

İslam’ın müsâade ettiği çerçevede mutlu ol, memnun ol anladık ama senin bayramın yok mu?!

﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾

“Onlar birbirlerinin dostudur. Size dost olmazlar” buyuruyor **Rabb**imiz. *(Mâide Sûresi:51’den)*

«اَلْكُفْرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ.»

“Küfür tek millettir” buyurdu **Rasûlüllâh** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*.

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

“Sizin içinizden her kim onları dost edinir ise onlar da zâlimlerin ta kendileridir” *(Tevbe Sûresi:23’den)* buyruluyor bir âyet-i kerîmede.

﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾

“Sizden kim onlarla dostluk kurarsa o da onlardandır” *(Mâide Sûresi:51’den)* buyurdu **Rabb**imiz.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ.»

“Kim bir topluma benzer ise o da onlardandır” buyurdu.

Başka bir hadîs-i şerifte:

«مَنْ أَحَبَّ قَوْمًا عَلَى أَعْمَالِهِمْ حُشِرَ فِي زُمْرَتِهِمْ

وَحُوسِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِحِسَابِهِمْ

وَإِنْ لَمْ يَعْمَلْ بِأَعْمَالِهِمْ.»

"Kim bir toplumun yaptığını beğenir, amelini severse onların yaptığını yapmasa da mahşere onların zümresinde çıkacak, defter tutulurken aynı o amelini sevdiği kişinin hesabıyla muhasebeye görecek" buyruluyor.

İçki içmese de, kumar oynamasa da, zina etmese de onları yapanları sever benimser ise aynı hesaba tabî olacak. Onun için **İbn-i Mes'ûd** Hazretleri düğüne davet edilirken yoldan geri döndü:

"Aman efendim yapmayın etmeyin rezil oluruz gitmeyin dediler."

"Oradan eğlence sesleri duydum" dedi ve bu hadîs-i şerifi rivayet etti, sonra: "Orda onlar gibi çalıp oynamasam da orada bulunmak onları sevmek, benimsemek, beğenmek olur, bunların hesabı ile muhasebeye benim gücüm yok"dedi.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*:

«مَنْ كَثَّرَ سَوَادَ قَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ.»

"Bir toplumun karartısını artıran onlardandır" buyuruyor.

Burada on kişi olsak, birisi gelse onunla on bir olsak, o da kimdendir? Bizdendir. Bir milyar Hristiyan yılbaşı kutlarken bir Müslüman oraya gitti, bir milyara ilave bir kişi oldu, o da onlardandır. İçinizden onları dost edinen onlardan olur.

﴿إِنَّ اللهَ لاَ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

"Allâh onları yola almaz, onlara hidayet nasip etmez" *(Mâide Sûresi:51'den)* buyuruyor.

Allâh muhâfaza bunların kalpleri mühürlenir, damgalanır, tövbeleri de kabul olunmaz. **Allâh** tövbe de nasip etmez. Neden nasip etmez? Çünkü "Bu günah değil, bunda ne var" diyorlar. Zaten onu dediği anda iş bitmiştir. Ben ne yapıyorum ki gazinoya mı gittim? Pavyona, bara mı gittim? "Almışım iki kuruyemiş yılbaşı özel programı izliyorum" diyorlar. Daha ne yapacaksın?

Senin şimdi bu kadar bara, programa, gazinoya gitmeye ne vaktin ne paran yeterdi.

Ama o televizyon ne yaptı? Hepsini senin ayağına getirdi! Şimdi her şey senin evinde, hokkabaz da, papaz da, dinsiz de dansözde .

Ama sen şimdi "Ben ne yapıyorum ki kuruyemiş incir yiyorum" diyorsun.

Yanında hindi de var mı? Ne kadar yiyorsun?

"Benim param yok, ben yirmi milyonluk yiyorum" diyorsun.

Madem yirmi milyon paran var bari onu gavura ortak etmesene sen be adam.

Allâh bizi uyaranlardan, bize duyuranlardan râzı olsun.

Biz **Allâh** dostlarını bulmasaydık, onlardan bu haberleri duymasaydık biz ne olurduk şimdi? Onlardan beter olurduk.

Bizi ara ki bulasın şimdiye kadar nerenin dibinde idik! **Allâh** onlardan razı olsun. Bizler de nesillerimize ulaştıralım inşâallâh.

Allâh-u Te'âlâ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لاَ تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾

"Ey inananlar hem benim hem de sizin düşmanınız olan kâfirleri sakın dost edinmeyin, onlara mevedded, muhabbet, sevgi beslemeyin.

Onlara dostluk gösterisi yapmayın, merâsimlerine katılarak 'Biz de sizdeniz' der gibi yapmayın, çünkü onlar size gelen hakka, hakîkate, İslâm'a, Kur'ân'a, Muhammed Mustafa'ya küfrettiler, kâfir oldular" *(Mümtahine Sûresi:1'den)* buyuruyor.

Siz sevmediğiniz kişinin, babanızın katilinin ya da düşmanınızın sevindiği günde sevinir misiniz?!

Allâh-u Te'âlâ ne buyuruyor?

﴿وَلاَ تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾

"Sakın o zâlimlere azıcık olsa da meyletmeyin, onlara azıcık bile yamulmayın.

Azıcık dahi meylederseniz, onları yakacak ateş size de değer." *(Hûd Sûresi:113'den)*

Meyilden kasıt nedir? Onlar gibi giyinirseniz, onlar gibi Amerikan traşı traş olursanız demektir.

"Fıtrat-ı Tağyir Risâlesi"nde bunları hep yazmıştım. "Onlar gibi giyinmeyin, onlar gibi ev döşemeyin, onlar gibi traş olmayın, onlar gibi evlenip onlar gibi boşanmayın. Hiç bir bakımdan onlara benzemeyin, izlerinde gitmeyin, modalarına uymayın. Yoksa onlara değecek ateş size de dokunur!" buyuruyor **Rabb**imiz.

İnşâallâh sonunda imanı olanlar cehennemden çıkacak ama ne lüzum var gavurun hatırı için biraz yanıp çıkmaya?

Sonraki mesele şu; "Eğer imanlı ölürseniz, ne kadar da gavurlara meyletmiş olsanız, cehennemde yanarsınız, sonra çıkarsınız."

Peki ya onlara benzeme neticesinde imanınızı kaybederseniz? O zaman ebediyyen cehennemden çıkamayacaksınız! Eğer imanınızı kaybetmezseniz ateş size bir süreliğine değer ama imanınızı kaybederseniz ebediyyen değer.

Böyle bir tehlike var mı? Var! Kâfirlere benzemenin neticesinde çok büyük tehlikeler var. Îtibar son nefesedir.

İmâm-ı Rabbânî *(Kuddise Sirruhu)*nun komşusunun durumunu anlattık geride, beş paralık keyif için imanını tehlikeye atmaya, âhireti kaybetmeye değer mi?!

Rabbim muhâfaza eylesin.

﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لاَ تُنْصَرُونَ﴾

"Kâfirlere meylederseniz sizi Allâh'tan gayrı kimse kurtaramaz çünkü O'ndan başka dostunuz yok.

Sonra yardım da olunmazsınız. Ben size yardım etmezsem, kimse yardım edemez" *(Hûd Sûresi:113'den)* buyuruyor **Allâh-u Te'âlâ**.

Şimdi sanarsınız Avrupa dostum, şu dostum, bu dostum. Dostun değil!

Allâh-u Te'âlâ bir âyet-i kerîmede:

﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ
إِلاَّ أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾

"Yahudi ve Hristiyanlarla dostluk kuranlar bilsin ki benimle hiçbir alâkaları kalmamıştır, korkmanız müstesna" *(Âli 'Imrân Sûresi:28'den)* buyuruyor.

Bu takiyye meselesi. O da nedir? Sen eline düşersin seni bir şeye mecbur eder o başka!

Ama sen şimdi gavurdan beter gavurcu, kraldan beter kralcı oluyorsun.

Hiçbir zorakiliğin yokken kendi elinle azabı satın alıyorsun.

Büyüklerden birisi, sanıyorum **Abdullah ibni Mübârek**'tir, kendisi mânâ âleminde görüldü, "Efendi Hazretleri ne âlemdesiniz" diye soruldu. Şöyle anlattı:

"Otuz senedir tevkifteyim, tevkiften kurtulamadım.

Çünkü bir gün bir din düşmanına dalgınlığımla güleç yüzle bakabilmişim. **Mevlâ** bana:

»لِمَ لَمْ تُعَادِ عَدُوِّي فِي الدِّينِ.«

'Sen niçin Benim din düşmanıma Bana düşmanlık ettiği için düşmanlık etmedin?'..." buyurdu.

“Otuz senedir bunun hesabındayım” diyor böyle bir zat. Ya bize neler sorulacak?!

Allâh *(Celle Celâlühü)* **Muhammed Mustafa** *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)*e:

﴿وَإِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

“Şeytan sana unutturur da, müşriklerle bir arada bulundurursa, sakın bu vaazlardan sonra zâlim güruhla oturma!” *(En'am Sûresi:69'dan)* buyuruyor.

“O zâlim güruhla birlikte oturma” buyruluyor. Onlar orada program yapıyor, sen de oturup izliyorsun, onların yaptığını yapmıyorsun ama onlarla birlikte oturuyorsun. Bu nasihatten sonra onlarla oturanın hali nice olur?

Bir yanlış bakışla en büyük velîler **Allâh**'ın sitemine maruz kalıyor, ya bizim halimiz nice olur? O nedenle ne lüzum var imanımızı kaybettirecek sıkıntılı işler yapmaya?

İnşâallâh imanımızı, çoluğumuzu, çocuğumuzu **Allâh**'a emanet edelim.

Şimdi iki şey tavsiye edelim. Birincisi yatarken. Bir yatıyoruz sabaha nasıl kalkacağımız belli değil.

Dünyada depremler, seller, neler neler oluyor, sizler de biliyorsunuz. Bu durumda imanlarımızı kurtarmak için âzami gayret göstereceğiz.

Rasûlüllâh *(Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem)* **Berâ ibni Âzib** Hazretleri'ne buyuruyor ki:

«إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضُوئَكَ لِلصَّلاَةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ ثُمَّ قُلْ: اَللّٰهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَأَ وَلاَ مَنْجَى مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، اَللّٰهُمَّ اٰمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ، فَإِنْ مِتَّ مِتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ، وَاجْعَلْهَا اٰخِرَ مَا تَقُولُ.»

"Abdestin varsa gerek yok ama abdestin yoksa namaz abdesti gibi abdest alırsın. Sonra sağ yanına yatarsın ve şöyle dersin:

'Ey Allâh'ım kendimi Sana teslim ettim, yüzümü Sana döndürdüm, işimi Sana ısmarladım, Senin azabından Senden kaçacak hiçbir yer yok ancak Sen varsın! Senden Sana sığınılır, Senden başkasına sığınılmaz!

Senden gelecek azaba karşı sığınak ancak Sensin! Ey Allâh'ım! İndirdiğin Kitabına iman ettim, gönderdiğin Peygamberine iman ettim, inandım' dersin ve yatarsın.

Eğer bunu okuyup ölürsen o öldüğün gece İbrahim *(Aleyhisselâm)***ın milleti üzere, İslam fıtratı üzerine ölürsün. Bu duayı konuşmalarının sonuna bırak, dünya kelamı konuşmadan uyu."**

Allâh cümlemize nasip etsin. Eşiniz bir laf derse, siz de ona cevap verirseniz tekrar okuyun, ne yapın ne edin son kelamlarınız bu dua olsun. **Allâh**'a bunla kavuşun.

Bakın bunca insan nerede yatıyor, nerede kalkıyor, inşâallâh biz cennette kalkarız.

İman üzere ölmek istiyorsanız bu duayı terk etmeyin. ***"Dualarım"*** kitabında 227. sayfada hadisi, 228. sayfada duası var. Ezbere bilmiyorsanız yataktayken kitabı alır, duayı okur kapatır, öyle yatarsınız.

Allâh cümlemize iman selameti nasip etsin, cümlemizi tehlikelerden halâs etsin inşâallâh.

Cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin. Âmîn diyen dilleri Nâr-i Cahîm'inden âzâd eylesin. Âmîn!

Yetmiş bin evliyanın reisi **İmâm-ı Rabbani** (*Kuddise Sirruhu*) Hazretleri şöyle buyuruyor:

"Bizim bir komşumuz vardı, Müslümandı. Fakat bazı yanlışları vardı. Vefat etmek üzereydi, komşuluk hakkı üzere beni çağırdılar. Gittim ve gördüm ki komadadır. Kendisine teveccühte bulundum. Kalbine manevî bir hal üzere nazar ettim (baktım), zifiri karanlık bulutlar çökmüş, iman nuru sönecek bir mum gibi kalmış olarak gördüm. Karanlıkları dağıtmak amacıyla teveccüh ettim lakin zerre kadar karanlık açılmadı. Bunu bir iki kere denedim ama fayda yok.

Üçüncüde de olmayınca 'Yâ Rabbî! Acaba bende mi bir kusur var' diye düşündüm. Tam o esnada kalbime: "Ey İmam! Eğer sen bu teveccühlerini dağlara yapmış olsaydın, senin hürmetine ve teveccühün bereketine dağları yerinden sökerdim. Ama bu adamdan sen bir karanlık açamazsın, çünkü bunun karanlığı bazı günahları işlediğinden değil, müşrik Hinduların şirk merasimlerine katılmasındandır" diye nida edildi.

-O zaman Hindistan'da şirk bayramlarında boyalı, renkli pilav pişiriyorlarmış ve birbirlerine bunu hediye ediyorlarmış. Bu Müslüman adam da onlardan etkilenmiş, aynı günde aynı şekilde pilav pişirip o günü kutluyormuş.-

En sonunda ümidimi kestim ve evime doğru yol aldım. Bir zaman sonra bana komşumun öldüğüne dair haber geldi. Ne yapacağımı düşündüm. Cenazesine gideyim mi, gitmeyeyim mi diye şüphede kaldım. Durum böyle olunca istihare yapmaya karar verdim. İstiharemde: 'O kişi zor da olsa îmanını kurtararak öldü, cenazesine gidebilirsin' buyruldu."

Noel kutlamaya hazırlananlar bu hâdiseyi ibretle düşünmelidirler! **Allâh-u Te'âlâ** cümlemize iman selameti nasip eylesin. Amin!

İSBN-13: 978-605-85278-4-3

10 ₺